

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2018/1498

(2017. gada 21. decembris)

par valsts atbalstu un pasākumiem SA.38613 (2016/C) (ex 2015/NN), ko īstenojusi Itālija attiecībā uz uzņēmumu *Ilva S.p.A. in Amministrazione Straordinaria*

(izziņots ar dokumenta numuru C(2017) 8391)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam kad ieinteresētās personas tika uzaicinātas iesniegt piezīmes atbilstoši iepriekš minētajiem noteikumiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā šīs piezīmes,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Pēc tam, kad konkurenti (kas nevēlas atklāt savu identitāti) iesniedza divas oficiālas sūdzības 2014. gada 11. un 14. aprīlī, Komisija sāka sākotnējo izmeklēšanu par iespējamam atbalsta pasākumiem attiecībā uz Itālijas tērauda ražotāju – uzņēmumu *Ilva S.p.A. in Amministrazione Straordinaria* (turpmāk “*Ilva*”). *Wirtschaftsvereinigung Stahl* (Vācijas Tērauda ražotāju federācija – “*WV Stahl*”) un *Eurofer* (Eiropas Tērauda ražotāju federācija) arī iesniedza oficiālas sūdzības attiecīgi 2015. gada 10. aprīlī un 24. jūnijā. Šīs sūdzības 2015. gada 25. jūnijā atbalstīja Lielbritānijas Tērauda ražotāju asociācija.
- (2) Komisija 2016. gada 20. janvāra vēstulē informēja Itāliju par savu lēmumu attiecībā uz četriem atbalsta pasākumiem, kas tika veikti par labu uzņēmumam *Ilva*, sākt Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk “LESD”) 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Komisija 2016. gada 13. maija vēstulē informēja Itāliju par šīs procedūras paplašināšanu attiecībā uz piekto atbalsta pasākumu.
- (3) Gan Komisijas lēmums ierosināt formālo izmeklēšanas procedūru (turpmāk “lēmums sākt procedūru”), gan Komisijas lēmums paplašināt šo procedūru attiecībā uz piekto pasākumu (turpmāk “lēmums par paplašināšanu”) tika publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savas piezīmes par šiem pasākumiem.
- (4) Itālija iesniedza piezīmes par lēmumu sākt procedūru un lēmumu par paplašināšanu 2016. gada 3. marta un 26. jūlija vēstulē.
- (5) Komisija saņēma piezīmes arī no ieinteresētajām personām. Komisija pārsūtīja šīs piezīmes Itālijai, dodot tai iespēju uz tām atbildēt. Itālijas komentāri tika saņemti 2016. gada 29. jūlija vēstulē.
- (6) Komisija pieprasīja papildu informāciju no Itālijas 2016. gada 24. februāra, 4. maija un 30. septembra un 2017. gada 1. februāra un 8. septembra vēstulē. Itālija atbildēja uz šiem informācijas pieprasījumiem attiecīgi 2016. gada 10. marta, 13. maija un 8. novembra un 2017. gada 10. marta un 16. oktobra vēstulē.
- (7) Uzzinot par Itālijas lēmumu piedāvāt uzņēmuma *Ilva* aktīvus pārdošanā, Komisija lūdza Itālijai iecelt neatkarīgu pārraudzības pilnvarnieku, kura uzdevums bija ziņot Komisijai par pārdošanas procesa organizēšanu un īstenošanu. Pārraudzības pilnvarnieks nosūtīja Komisijai ziņojumus 2016. gada 15. jūnijā, 3. oktobrī, 13. un 14. decembrī un 2017. gada 1. februārī, 22. februārī un 30. jūnijā un savu galīgo ziņojumu par pārdošanas procesu iesniedza 2017. gada 20. jūlijā. Itālijas iestādes arī informēja Komisiju par iepirkuma konkursa procedūras rezultātu 2017. gada 7. jūnija vēstulē un iesniedza papildu informāciju par pārdošanas procesu 2017. gada 24. jūlijā.

⁽¹⁾ OVC 142, 22.4.2016., 37. lpp. un OVC 241, 1.7.2016., 12. lpp.

⁽²⁾ Sk. 1. zemsivērtas piezīmi.

2. APRAKSTS

2.1. Atbalsta saņēmējs

- (8) Uzņēmums *Ilva* ir viens no lielākajiem tērauda ražotājiem Eiropā un nodarbojas ar oglekļa tērauda produktu ražošanu, apstrādi un pārdošanu, cita starpā pārvaldot tādus rūpnieciskos objektus, kas ir valsts stratēģisko interešu objekti, kā noteikts 1. pantā 2012. gada 3. decembra Dekrētlukumā Nr. 207, kas grozīts ar 2012. gada 24. decembra Likumu Nr. 231 (turpmāk "Dekrētlukums Nr. 207/2012"). Uzņēmums kopš 1996. gada pieder *Riva* ģimenei, bet iepriekš to kontrolēja Itālijas valsts ar *Istituto per la Ricostruzione Industriale* (turpmāk "IRI") starpniecību. 2016. gadā uzņēmums *Ilva* kopumā nodarbināja aptuveni 14 000 cilvēku, no kuriem aptuveni 11 000 tika nodarbināti uzņēmuma galvenajā ražotnē Taranto (Apūlijas reģionā). Uzņēmumam *Ilva* ir arī citas ražotnes Itālijā un komerciālie objekti Francijā, Tunisijā un Grieķijā.
- (9) Uzņēmums *Ilva* ražo oglekļa tērauda produktus, kas ir iekļauti IV pielikuma a) līdz e) apakšpunktā Reģionālā atbalsta pamatnostādņēs 2014.–2020. gadam noteiktajā to produktu sarakstā, kuri definē tērauda nozari ⁽³⁾.
- (10) Ar ražošanas jaudu [...] (*) tonnas gadā uzņēmuma *Ilva* rūpnīca Taranto veido aptuveni 9,8 % no Savienības kopējās ražošanas jaudas oglekļa tērauda nozarē ⁽⁴⁾. Ņemot vērā pašreizējo ārkārtas pārvaldību un ierobežojumus vides jomā uzņēmums *Ilva* darbojas ar [...] no savas nominālās jaudas (darbojas trīs krāsnis no piecām). Uzņēmums saražoja 5,8 miljonus tonnu oglekļa tērauda 2016. gadā ⁽⁵⁾, un tas ir aptuveni 65 % no Itālijā un aptuveni 7 % no Savienībā saražotās oglekļa tērauda produkcijas. Uzņēmums *Ilva* savu produkciju galvenokārt pārdod Itālijā ([...]), taču arī citās Eiropas valstīs ([...]) un trešās valstīs ([...]) ⁽⁶⁾.
- (11) Taranto apgabals, kurā darbojas uzņēmuma *Ilva* galvenā ražotne, ir ārkārtīgi piesārņots. Pārbaudēs ir konstatēts, ka gaiss, augsne, virszemes ūdeņi un gruntsūdeņi gan uzņēmuma *Ilva* teritorijā, gan tuvējās apdzīvotajās teritorijās Taranto ir ārkārtīgi piesārņoti, un tas būtiski ietekmē cilvēku veselību un vidi ⁽⁷⁾. Uzņēmumam *Ilva*, kā arī tā galvenajiem akcionāriem un iepriekšējai vadībai Itālijā ir izvirzīta apsūdzība par iespējamo vides katastrofu ⁽⁸⁾. Uzņēmums *Ilva* ir arī centrālā figūra pārkāpuma procedūrā, ko Komisija ir sākusī pret Itāliju ⁽⁹⁾. Pēc divām oficiālām paziņojuma vēstulēm ⁽¹⁰⁾ Komisija 2014. gada 16. oktobrī nosūtīja Itālijai savu argumentēto atzinumu (turpmāk "argumentētais atzinums") par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/1/EK ⁽¹¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/75/ES ⁽¹²⁾, kurās ir paredzēti noteikumi dalībvalstīm par vides atļauju piešķiršanu rūpnieciskām iekārtām, pārkāpumu.
- (12) Vides skandāla laikā uzņēmuma *Ilva* vadībai bija jāatkāpjas no tā vadīšanas, un 2013. gada jūnijā to aizstāja valdības iecelts ārkārtas komisārs ⁽¹³⁾. Ārkārtas komisāra uzdevums bija garantēt rūpnieciskās darbības turpināšanos un vienlaikus izmantot uzņēmuma resursus, lai atlīdzinātu izmaksas par kaitējumu veselībai un videi, kas tika radīts iepriekš, pārkāpjot uzņēmuma *Ilva* vides atļaujas nosacījumus. Šajā saistībā 2014. gada 14. martā Ministru padome apstiprināja Vides plānu, kurā bija paredzēti pasākumi piesārņojuma novēršanai un rūpnīcas modernizēšanai atbilstīgi minētajai vides atļaujai ⁽¹⁴⁾. Saskaņā ar šo plānu 2014. gadā kopējās tādu ieguldījumu izmaksas, kas bija vajadzīgi, lai rūpnīcu Taranto padarītu atbilstīgu vides atļaujas prasībām, bija EUR [...].
- (13) Ņemot vērā uzņēmuma *Ilva* arvien nestabilāko finanšu stāvokli, 2015. gada 5. janvārī Itālijas valdība pieņēma Dekrētlukumu Nr. 1/2015, ar ko tika sākta uzņēmuma *ad hoc* maksātnespējas procedūra. Šī *ad hoc* procedūra tika modelēta, pamatojoties uz tā dēvēto *Marzano* likumu, kas ir īpašs maksātnespējas likums, sabiedrisko pakalpojumu lielu grūtībās nonākušu uzņēmumu ārkārtas pārvaldību, kuriem uzticēta svarīgu sabiedrisko pakalpojumu

⁽³⁾ OVC 209, 23.7.2013., 1. lpp.

(*) [...] konfidenciāla informācija.

⁽⁴⁾ Ražošanas jaudas aplēses, ko veikuši uzņēmumi *Ilva* un *Eurofer*.

⁽⁵⁾ Saskaņā ar uzņēmuma *Ilva* ārkārtas komisāru prezentāciju Itālijas deputātu kamerai 2017. gada 10. janvārī: <http://www.gruppoilva.com/it/media/media/comunicazioni-dei-commissari>

⁽⁶⁾ Saskaņā ar uzņēmuma *Ilva* iekšējiem datiem par 2015. gadu.

⁽⁷⁾ Sk. http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-1151_en.htm

⁽⁸⁾ Kriminālprocess Nr. 938/2010 R.G.

⁽⁹⁾ Pārkāpuma procedūra Nr. 2013/2177.

⁽¹⁰⁾ 2013. gada septembrī un 2014. gada aprīlī.

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīva 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 24, 29.1.2008., 8. lpp.).

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīva 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

⁽¹³⁾ Pamatojoties uz 2013. gada 4. jūnija Dekrētlukumu Nr. 61/2013, kas 2013. gada 3. augustā pārveidots par Likumu Nr. 89/2013. Pēc tam Likums Nr. 89/2013 tika grozīts 2013. gada 10. decembrī ar 7. pantu Dekrētlukumā Nr. 136/2013, kas 2014. gada 6. februārī tika pārveidots par Likumu Nr. 6/2014.

⁽¹⁴⁾ Sk. 2014. gada 8. maija *Gazzetta ufficiale* Nr. 105, kas pieejams vietnē <http://www.gazzettaufficiale.it/eli/id/2014/05/08/14A03637/sq>

sniegšana. Tā rezultātā Milānas tiesa 2015. gada 30. janvārī pasludināja uzņēmumu *Ilva* par maksātnespējīgu ⁽¹⁵⁾. Kopējais maksātnespējas deklarācijā uzrādītais parāds bija EUR 2,9 miljardi. Lai nodrošinātu uzņēmuma pārvaldību, valdība iecēla trīs ārkārtas komisārus. Dekrētlukums Nr. 1/2015 ar grozījumiem 2015. gada 3. martā tika pārveidots par Likumu Nr. 20/2015 ⁽¹⁶⁾.

- (14) Itālijas iestādes 2015. gada 4. decembrī informēja Komisiju par to, ka tajā pašā dienā tika pieņemts Dekrētlukums Nr. 191/2015 “*Disposizioni urgenti per la cessione a terzi dei complessi aziendali del Gruppo Ilva*”. Šis dekrētlukums ar grozījumiem 2016. gada 1. februārī tika pārveidots par Likumu Nr. 13/2016 ⁽¹⁷⁾. Minētā dekrētlukuma 1. pantā ir noteikts, ka līdz 2016. gada 30. jūnijam ir jāveic uzņēmuma *Ilva* aktīvu pārdošana pārredzamā un nediskriminējošā publiskajā procedūrā, lai nodrošinātu iepriekšējā uzņēmuma darbības pārtraukšanu. Uzņēmuma *Ilva* ārkārtas komisāri 2016. gada 5. janvārī publicēja uzaicinājumu izteikt ieinteresētību saistībā ar uzņēmumam *Ilva* un citiem tās pašas grupas uzņēmumiem piederošas uzņēmējdarbības nodošanu. Dalībai sākotnējā uzticamības pārbaudes fāzē tika apstiprinātas 25 ieinteresētās personas, un pēc tam tika izveidots iegādes konsorcijs oficiālo piedāvājumu iesniegšanai līdz 2016. gada 30. jūnijam. Dalībai konkursa procedūras pēdējā posmā 2016. gada 30. jūnijā tika apstiprināti divi pretendenti: i) konsorcijs, ko vadīja starptautisks tērauda ražošanas uzņēmums *ArcelorMittal* un kura dalībnieki bija Itālijas tērauda ražošanas uzņēmums *Marcegaglia* un banka *Intesa Sanpaolo* (turpmāk “AM konsorcijs”), un ii) tā dēvētais *Acciaitalia* konsorcijs (turpmāk “*Acciaitalia* konsorcijs”), ko veidoja cita starpā Itālijas tērauda ražošanas uzņēmums *Arvedi*, Indijas tērauda ražošanas uzņēmums *Jindal Steel* un valstij piederoša ieguldījumu banka *Cassa Depositi e Prestiti* (turpmāk “CDP”).
- (15) Pārdošanas procesā notika kavēšanās. Galu galā uzņēmuma *Ilva* komisāri 2017. gada 26. maijā ieteica piešķirt uzņēmuma aktīvus AM konsorcijam, kura piedāvātā cena bija EUR 1,8 miljardi ⁽¹⁸⁾. Pamatojoties uz šo ieteikumu, ekonomikas attīstības ministrs, 2017. gada 5. jūnijā izdodot dekrētu, pieņēma galīgo lēmumu par labu AM konsorcijam ⁽¹⁹⁾. Lai pabeigtu šo darījumu, vēl ir jāsaņem Komisijas atļauja par uzņēmumu apvienošanu. Šajā saistībā AM konsorcijs 2017. gada 21. septembrī paziņoja par darījumu Komisijai, kura 2017. gada 8. novembrī nolēma sākt padziļinātu izmeklēšanu ⁽²⁰⁾.

2.2. Pārbaudāmie pasākumi

- (16) Itālijas iestādes ir apstiprinājušas un grozījušas vairākus pasākumus, lai atbalstītu uzņēmumu *Ilva*. Šajā lēmumā tiek aplūkoti pieci pasākumi, uz kuriem attiecas lēmums sākt procedūru un lēmums par paplašināšanu:
- a) pasākums Nr. 1: to aktīvu nodošana, kuri tika konfiscēti saistībā ar kriminālprocesu pret uzņēmuma *Ilva* iepriekšējiem īpašniekiem;
 - b) pasākums Nr. 2: likums par prioritāra prasījuma aizdevumiem, ko piemēroja attiecībā uz privātu aizdevumu EUR 250 miljonu apmērā;
 - c) pasākums Nr. 3: valsts garantija aizdevumam EUR 400 miljonu apmērā;
 - d) pasākums Nr. 4: izlīguma nolīgums ar uzņēmumu *Fintecna*;
 - e) pasākums Nr. 5: valsts aizdevums EUR 300 miljonu apmērā.

2.2.1. Pasākums Nr. 1. To aktīvu nodošana, kuri tika konfiscēti saistībā ar kriminālprocesu pret uzņēmuma *Ilva* iepriekšējiem īpašniekiem

- (17) Daži *Riva* ģimenes locekļi, kas iepriekš bija iesaistīti uzņēmuma *Ilva* vadībā, tika apsūdzēti Itālijas tiesās par dažādiem ar krāpšanu saistītiem pārkāpumiem. Valsts tiesnesis 2013. gada maijā konfiscēja (*sequestro preventivo*) *Riva* ģimenei piederošus likvidus aktīvus EUR [...] apmērā (turpmāk “*Riva* aktīvi”), kamēr pret šo ģimeni notiek kriminālprocess.

⁽¹⁵⁾ http://www.gruppoilva.com/sites/ilvacorp/files/document_attachments/acq_res.pdf

⁽¹⁶⁾ Dekrētlukuma teksts redakcijā, kā pārveidots Likumā, ir pieejams vietnē <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2015-01-05;1!vig=>

⁽¹⁷⁾ Dekrētlukuma teksts redakcijā, kā pārveidots Likumā, ir pieejams vietnē <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2015-12-04;191!vig=>

⁽¹⁸⁾ <http://www.gruppoilva.com/it/press-release/2017-05-26/comunicato-stampa>

⁽¹⁹⁾ <http://www.sviluppoeconomico.gov.it/index.php/it/194-comunicati-stampa/2036649-calenda-firma-il-decreto-di-aggiudicazione-del-complesso-industriale-del-gruppo-ilva-ad-am-investco-italy>

⁽²⁰⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-4485_en.htm

- (18) Saskaņā ar Itālijas vispārīgo kriminālprocesa likumu aktīvi, kas konfiscēti saistībā ar kriminālprocesu, ir jānodod tā dēvētajam Tieslietu fondam (*Fondo Unico di Giustizia*), kas ir Itālijas Tieslietu ministrijas fonds, kurš darbojas kā “turētājs” (*custode ex lege*) līdz kriminālprocesa beigām. Šo fondu pārvalda *Equitalia Giustizia S.p.A.* (turpmāk “*Equitalia*”) ⁽²¹⁾. Saskaņā ar *Equitalia* pilnvarām veikt ieguldījumus – likvidus aktīvus no *Fondo Unico di Giustizia* var noguldīt tikai tādos norēķinu kontos, par kuriem ir pierādīts, ka tie ir pietiekami uzticami un droši, vai arī tos var ieguldīt Itālijas valsts obligācijās ⁽²²⁾. Visu tiesvedību laikā konfiscētās summas joprojām pieder to sākotnējiem īpašniekiem, kuri tās nevar izmantot.
- (19) Riva aktīvu gadījumā Dekrētlukuma Nr. 1/2015 3. panta 1. punktā tika iekļauts *ad hoc* noteikums, atbilstīgi kuram šos aktīvus varēja nodot uzņēmumam *Ilva* pirms kriminālprocesa beigām ⁽²³⁾. Saskaņā ar šo noteikumu nodošanai bija jānotiek atbilstīgi īpašiem noteikumiem un nosacījumiem. Uzņēmumam *Ilva* vispirms bija jāizdod obligācijas Riva aktīvu vērtībā. Pēc tam *Fondo Unico di Giustizia* bija jāizmanto Riva aktīvi, kurus tas pārvaldīja, lai parakstītos uz šīm obligācijām. Tā rezultātā ar uzņēmuma *Ilva* obligācijām tiktu aizstāti Riva aktīvi *Fondo Unico di Giustizia* kontos – kā nodrošinājums notiekošā kriminālprocesa kontekstā. Tajā pašā dekrētlukumā bija noteikts, ka nauda, ko uzņēmums *Ilva* saņēma šajā darījumā, bija jāpiespējam tā Vides plāna īstenošanai.
- (20) 2015. gada 11. maijā ar tiesas spriedumu (*Decreto di Trasferimento*) valsts tiesnesis lika nodot Riva aktīvus. Tomēr nodošanu fondam *Fondo Unico di Giustizia* nevarēja veikt, jo Riva aktīvus Riva ģimene turēja bankas kontos ārpus Itālijas ⁽²⁴⁾ un ārvalstu tiesas, kuru jurisdikcijā bija šie konti, pastāvīgi atteicās nodot aktīvus Itālijai ⁽²⁵⁾.
- (21) Situācija atrisinājās, kad 2016. gada decembrī Riva ģimene un uzņēmums *Ilva* noslēdza izlīguma nolīgumu, kurā attiecīgie Riva ģimenes locekļi piekrita beidzot darīt uzņēmumam *Ilva* pieejamus Riva aktīvus, kuri bija viņu kontos ārvalstu bankās, Dekrētlukuma Nr. 1/2015 3. panta 1. punktā paredzētajā juridiskajā formā. [..]. Kā norādīja Itālijas iestādes, uzņēmuma *Ilva* prasības pret Riva ģimeni par zaudējumu atlīdzināšanu varētu sasniegt EUR [..]. Papildus līdzekļiem EUR 1,1 miljarda apmērā, kas tika konfiscēti un piešķirti ar likumu Vides plāna īstenošanai, Riva ģimene piekrita darīt pieejamus uzņēmumam *Ilva* arī līdzekļus EUR 145 miljonu apmērā tā uzņēmējdarbības atbalstam. Pamatojoties uz šo izlīguma nolīgumu, Riva aktīvi tika repatriēti uz Itāliju ⁽²⁶⁾ un ieskaitīti *Fondo Unico di Giustizia*, kas 2017. gada 13. un 22. jūnijā parakstījās uz uzņēmuma *Ilva* jaunajām obligācijām par kopējo summu EUR [..].

2.2.2. Pasākums Nr. 2. Likums par prioritāra prasījuma aizdevumiem

- (22) Kā norādīja prese, 2014. gada maijā uzņēmumam *Ilva* bija grūtības izmaksāt algas un samaksāt piegādātājiem. ⁽²⁷⁾ Prese ziņoja, ka bankas nevēlējās piešķirt īstermiņa aizdevumu, lai segtu uzņēmuma likviditātes vajadzības ⁽²⁸⁾. Šķiet arī, ka 2014. gadā Itālijas iestādes (jo īpaši Ekonomikas attīstības ministrija un Apūlijas reģionālās iestādes) bija pilnīgi iesaistītas sanāksmēs un apspriedēs ar finanšu iestādēm par šāda aizdevuma piešķiršanu ⁽²⁹⁾.

⁽²¹⁾ Saskaņā ar Dekrētlukuma Nr. 143/2008 2. panta 4. punktu.

⁽²²⁾ Šajā saistībā sk. http://www.giustizia.it/giustizia/it/mg_2_9_1.wp

⁽²³⁾ Juridiskais pamats vispirms bija noteikts 1. panta 11. *quinquies* punktā Dekrētlukumā Nr. 61/2013, kas tika grozīts 2013. gada decembrī, 2014. gada augustā un visbeidzot 2015. gada martā.

⁽²⁴⁾ [..]

⁽²⁵⁾ Sk. <http://www.ilsole24ore.com/art/notizie/2015-11-24/ilva-giudici-svizzera-no-rientro-italia-12-miliardi-riva-171441.shtml> un <http://www.repubblica.it/economia/finanza/2015/11/24/news/ilva annullato il sequestro da un miliardo in svizzera-128062132/>

⁽²⁶⁾ Sk. <http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2017-05-24/ilva-firmata-transazione-il-rientro-fondi-svizzera-131344.shtml>

⁽²⁷⁾ Sk. <http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-05-12/ilva-taranto-stipendi-salvi-ma-resta-crisi-finanziaria-123429.shtml?uid=ABUglaHB>

⁽²⁸⁾ Sk. http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-07-03/ilva-aggrappata-prestito-ponte-063934_PRV.shtml?uid=ABpE6DXB&fromSearch

⁽²⁹⁾ Sk. “*L'incontro di ieri a Palazzo Chigi tra rappresentanti degli istituti di credito e Governo – il sottosegretario alla presidenza, Graziano Del Rio, il ministro e il vice ministro dello Sviluppo economico, rispettivamente Federica Guidi e Claudio De Vincenti – non ha portato i segnali che l'azienda attende in modo da attenuare la propria crisi finanziaria*”, kā ziņots <http://www.ilsole24ore.com/art/notizie/2014-05-14/ilva-nessuna-concessione-un-prestito-ponte-132300.shtml?uid=ABPqs9HB>. Sk. arī 2014. gada maija rakstu: <http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-05-12/ilva-taranto-stipendi-salvi-ma-resta-crisi-finanziaria-123429.shtml?uid=ABUglaHB>: “*L'Ilva ha avanzato la richiesta ed ha avviato la trattativa con le banche che viene seguita anche dal Governo*”.

- (23) Itālija 2014. gada 11. augustā veica grozījumus Dekrētlukuma Nr. 101/2013 12. panta 5. punktā, lai aizdevumi, ko piešķir valsts stratēģisko interešu uzņēmumiem, kuros tiek veikta ārkārtas pārvaldība, nolūkā īstenot vides un veselības atveseļošanas plānus, izņēmuma kārtā tiktu kvalificēti kā prioritāra prasījuma aizdevumi ⁽³⁰⁾. Prioritāra prasījuma aizdevumiem ir piešķirta iepriekšējas atgūšanas privilēģija maksātnespējīga uzņēmuma likvidācijas procesā salīdzinājumā ar citu uzņēmuma kreditoru aizdevumiem un saistībām. Uzņēmuma *Ilva* situācija atbilda likumā noteiktajai definīcijai, un attiecīgi tam piešķirtos aizdevumus varēja kvalificēt kā prioritāra prasījuma aizdevumus ⁽³¹⁾.
- (24) Mēnesi pēc šā grozījuma izdarīšanas Likumā, 2014. gada 11. septembrī, trīs privātas bankas piekrita piešķirt uzņēmumam *Ilva* aizdevumu EUR 250 miljonu apmērā ⁽³²⁾. Aizdevuma termiņa beigās 2015. gada 28. februārī uzņēmums *Ilva* to neatmaksāja.

2.2.3. Pasākums Nr. 3. Valsts garantija aizdevumam EUR 400 miljonu apmērā

- (25) Dekrētlukuma Nr. 1/2015 3. panta 1. ter punkts ļāva uzņēmumam *Ilva* vest sarunas ar ieinteresētajām bankām par prioritāra prasījuma aizdevuma piešķiršanu EUR 400 miljonu apmērā ar valsts garantiju. Aizdevumu bija plānots izmantot uzņēmuma *Ilva* Vides plāna īstenošanai ⁽³³⁾.
- (26) Ekonomikas un finanšu ministrs ar 2015. gada 30. aprīļa Dekrētu izsniedza valsts garantiju ar prēmiju 3,12 % gadā.
- (27) Pēc valsts garantijas izsniegšanas 2015. gada 27. maijā trīs finanšu iestādes piekrita piešķirt uzņēmumam *Ilva* aizdevumu EUR 400 miljonu apmērā, kas tika sadalīts šādi: EUR 330 miljoni no CDP, EUR 50 miljoni no *Intesa Sanpaolo* un EUR 20 miljoni no *Banco Popolare*. *Intesa Sanpaolo* un *Banco Popolare* ir tās pašas divas privātas bankas, kas piedalījās pasākumā Nr. 2.
- (28) Aizdevums EUR 400 miljonu apmērā tika izmaksāts četros secīgos maksājumos pa EUR 100 miljoniem attiecīgi 2015. gada 10. jūnijā, 9. oktobrī, 10. decembrī un 28. decembrī. Tam piemērotā likme ir gada *Euribor* sešiem mēnešiem + [...], kas maksājami semestrī, un tas ir jāatmaksā [...] pēc izmaksas ar sākotnējo atvieglojumu periodu [...].

2.2.4. Pasākums Nr. 4. Izlīguma nolīgums ar uzņēmumu *Fintecna*

- (29) Uzņēmuma *Ilva* privatizācijas laikā 1995. gadā saskaņā ar privatizācijas līguma 17.7. pantu valstij piederošais uzņēmums *IRI* piekrita garantēt turpmākās prasības saistībā ar kaitējumu, kas nodarīts videi pirms privatizācijas, līdz LIT [...] apmērā, plus procenti (t. i., aptuveni EUR [...] tajā laikā un EUR [...] bez procentiem vai EUR [...] ar procentiem 2014. gada 31. decembrī). Privatizācijas līgumā bija paredzēts galīgais termiņš šā videi nodarītā kaitējuma kvantitatīvai noteikšanai – līdz 1996. gada 31. decembrim. Uzņēmums *IRI* 1996. gada 16. aprīlī sāka šķīrējtiesas procedūru attiecībā uz pārdošanas cenu. Šī procedūra tika pabeigta 2000. gadā, neatrisinot strīdu par atbildību par vidi. Uzņēmums *Ilva* 1996. gada 6. maijā sāka paralēlu šķīrējtiesas procedūru par atbildību par vidi, taču tā netika pabeigta.
- (30) 2002. gadā valstij piederošais uzņēmums *Fintecna* kļuva par uzņēmuma *IRI* tiesību pārņēmēju. Kopš 2012. gada uzņēmums *Fintecna* 100 % apmērā pieder CDP, kas savukārt 100 % apmērā pieder valstij. Uzņēmuma *Fintecna* finanšu pārskatus un aktīvu pārvaldību pārbauda Itālijas Revīzijas palātas iecelts tiesnesis, kurš piedalās vadības sanāksmēs un uzraudzības struktūrās saskaņā ar Likuma Nr. 259/1958 7. un 12. pantu.
- (31) Saistībā ar pāreju no uzņēmuma *IRI* uz uzņēmumu *Fintecna* 2002. gadā – iepriekšējā *IRI* vadība nolēma rezervēt līdzekļus EUR [...] apmērā kā aplēsto summu par videi nodarīto kaitējumu, kas ir jāatlīdzina uzņēmumam *Ilva*.
- (32) Uzņēmumi *Ilva* un *Fintecna* 2008. gada 12. jūnijā parakstīja sanāksmes protokolu (*verbale di incontro*), kurā vienojās, ka galvenās ar vidi saistītās neatrisinātās problēmas attiecas uz rūpnīcu Taranto. Šajā saistībā puses vienojās, ka izmaksas starp tām būs iespējams sadalīt tikai pēc tam, kad tās būs noteiktas. Vienlaikus, pieņemot 2008. gada 3. decembra nolīguma projektu, Vides ministrija kopā ar citām valsts struktūrām plānoja izlīgumu, pamatojoties uz gruntsūdeņu attīrīšanas un videi nodarītā kaitējuma izmaksu aplēsēm. No šīs kvantitatīvās aplēses bija pilnīgi izslēgts gaisa piesārņojuma radītais kaitējums trešām personām.

⁽³⁰⁾ 22. *quater* pants Likumā Nr. 116/2014, kas grozīts un pārveidots par Dekrētlukumu Nr. 91/2014 (2014. gada 24. jūnijs).

⁽³¹⁾ Pamatojoties uz Dekrētlukuma Nr. 61/2013 1. panta 1. punktu apvienojumā ar 1. pantu 2012. gada 3. decembra Dekrētlukumā Nr. 207/2012, ko 2012. gada 24. decembrī pārveidoja par Likumu Nr. 231/2012.

⁽³²⁾ *Intesa Sanpaolo S.p.A.*, *Unicredit S.p.A.* un *Banco Popolare Società Cooperativa*.

⁽³³⁾ "L'organo commissariale di ILVA S.p.A. al fine della realizzazione degli investimenti necessari al risanamento ambientale, nonché di quelli destinati ad interventi a favore di ricerca, sviluppo e innovazione, formazione e occupazione, nel rispetto della normativa dell'Unione europea in materia, è autorizzato a contrarre finanziamenti per un ammontare complessivo fino a 400 milioni di euro, assistiti dalla garanzia dello Stato. Il predetto finanziamento è rimborsato dall'organo commissariale in prededuzione rispetto agli altri debiti (...)."

- (33) Uzņēmums *Ilva* nosūtīja uzņēmumam *Fintecna* vairākus paziņojumus, pēdējos – 2011. gada 2. maijā un 2013. gada 10. jūnijā. Uzņēmums *Fintecna* apstrīdēja jebkādu atbildību, jo īpaši attiecībā uz kaitējumu trešām personām saistībā ar gaisa piesārņojumu.
- (34) Gatavojot finanšu pārskatus par 2011. gadu, uzņēmuma *Fintecna* kompetentie dienesti aplēsa tā kaitējuma apmēru, kas ir jāatlīdzina uzņēmumam *Ilva*, proti, EUR [...], savukārt 2014. gadā tas tika koriģēts līdz EUR [...].
- (35) Vides ministrs 2013. gada 19. decembrī pieņēma ministra aktu (*provvedimento*) pret uzņēmumu *Fintecna*, uzdodot utilizēt atkritumus, kuri atradās uzņēmuma *Ilva* telpās. Šis ministra akts tika apstrīdēts Apūlijas Reģionālajā administratīvajā tiesā (*Tribunale Amministrativo Regionale*). Šis ministra akts tika anulēts 2014. gada 14. novembrī procesuālā iemeslu dēļ. Tomēr tiesa pēc būtības secināja, ka piesārņojošās darbības noteikti notika līdz 1995. gadam un tāpēc par tām atbild uzņēmums *Fintecna*.
- (36) Ar Dekrētlukuma Nr. 1/2015 3. panta 5. punktu uzņēmuma *Ilva* ārkārtas komisārs tiek pilnvarots atrisināt strīdu ar uzņēmumu *Fintecna* par videi nodarīto kaitējumu, kā norādīts 1995. gada privatizācijas līguma 17.7. pantā, 60 dienās pēc Dekrētlukuma Nr. 1/2015 stāšanās spēkā. Tajā pašā pantā ir noteikts, ka izlīguma apmērs ir EUR 156 miljoni, un norādīts, ka šādam izlīgumam ir jābūt pēdējam un galīgam ⁽³⁴⁾.
- (37) Uzņēmums *Fintecna* 2015. gada 12. janvārī nolīga neatkarīgu juridisko konsultantu, lai viņš palīdzētu sarunās par izlīguma nolīgumu ar uzņēmumu *Ilva*. Minētais eksperts 2015. gada 3. martā sniedza savu juridisko atzinumu, kurā apstiprināja, ka strīda atrisināšana apmaiņā pret maksājumu EUR 156 miljonu apmērā atbilst privatizācijas līgumā noteiktajam maksimālajam ierobežojumam un minētā summa ir arī zemāka par paša uzņēmuma *Fintecna* aplēsēm.
- (38) Uzņēmums *Fintecna* pieprasīja juridisku atzinumu no otra konsultanta par i) iepriekš veiktajiem maksājumiem uzņēmumam *Ilva* saistībā ar iepriekšējo šķīrējtiesas lēmumu un ii) datumu, kad ir jāsāk aprēķināt procenti par garantēto summu. Šis atzinums tika sniegts 2015. gada 16. februārī. Saskaņā ar šo atzinumu i) uzņēmums *Fintecna* nebija veicis nevienu maksājumu uzņēmumam *Ilva* saistībā ar iepriekšējām šķīrējtiesas procedūrām attiecībā uz privatizācijas līguma 17.7. panta piemērošanu un ii) procenti ir jāmaksā, sākot no 1996. gada.
- (39) Pēc tam, kad 2015. gada 4. martā Dekrētlukums Nr. 1/2015 tika pārvērsts likumā, uzņēmuma *Fintecna* direktoru valde nolēma atrisināt strīdu, ņemot vērā abu konsultantu juridiskos atzinumus. Direktoru valde uzsvēra to, ka izlīgums ir galīgs arī attiecībā uz trešām personām (piem., attiecībā uz uzņēmuma *Ilva* kreditoriem bankrota gadījumā un citām iespējamām ar vidi saistītām prasībām pret uzņēmumu *Fintecna*) un ka maksimālais privatizācijas līguma radītais risks atbilst EUR [...], bez procentiem, vai EUR [...], ar procentiem. Direktoru valdes lēmumā tika ņemts vērā uzņēmuma *Fintecna* akcionāra CDP labvēlīgais atzinums saskaņā ar 8.3.2. punktu Noteikumos par kontroles īstenošanu CDP grupā (*Regolamento per l'esercizio dell'attività di direzione e coordinamento sulle società partecipate del gruppo CDP*).
- (40) Tāpēc uzņēmums *Fintecna* atrisināja strīdu ar uzņēmumu *Ilva* 2015. gada 5. martā. Savukārt 2015. gada 6. martā uzņēmumam *Ilva* tika pārskaitīti līdzekļi EUR 156 miljonu apmērā.
- (41) Saskaņā ar uzņēmumu CDP un *Fintecna* kopīgo paziņojumu presei, kas tika publicēts 2015. gada 11. martā, darījums notika, "lai izpildītu 3. panta 5. punktu 2015. gada 5. janvāra Dekrētlukumā Nr. 1, kas ar grozījumiem tika pārveidots par 2015. gada 4. marta Likumu Nr. 20 (uzņēmuma *Ilva* dekrēts)" ⁽³⁵⁾.

2.2.5. Pasākums Nr. 5. Valsts aizdevums EUR 300 miljonu apmērā

- (42) Kā paskaidrots 14. apsvērumā, 2015. gada 4. decembrī Itālijas iestādes informēja Komisiju par to, ka tajā pašā datumā tika pieņemts Dekrētlukums Nr. 191/2015. Papildus noteikumiem par uzņēmuma *Ilva* aktīvu pārdošanu

⁽³⁴⁾ "Allo scopo di definire tempestivamente le pendenze tuttora aperte, il commissario straordinario, entro sessanta giorni dell'entrata in vigore del presente decreto, è autorizzato a sottoscrivere con FINTECNA S.p.A., in qualità di avente causa dell'IRI, un atto convenzionale di liquidazione dell'obbligazione contenuta nell'articolo 17.7 del contratto di cessione dell'ILVA Laminati Piani (oggi ILVA S.p.A.). La liquidazione è determinata nell'importo di 156.000.000 di euro, ha carattere definitivo, non è soggetta ad azione revocatoria e preclude ogni azione concernente il danno ambientale generatosi, relativamente agli stabilimenti produttivi ceduti dall'IRI in sede di privatizzazione dell'ILVA Laminati Piani (oggi ILVA S.p.A.), antecedentemente al 16 marzo 1995. Le somme rinvenienti di detta operazione affluiscono nella contabilità ordinaria del Commissario straordinario."

⁽³⁵⁾ Šis paziņojums presei ir pieejams vietnē http://www.cdp.it/static/upload/com/0000/comunicato-n-12-del-11-03-2015_fintecna-ilva.pdf

šā Dekrētlukuma 1. panta 3. punktā valsts tiek pilnvarota ar ministra dekrētu piešķirt uzņēmumam *Ilva* aizdevumu EUR 300 miljonu apmērā ar gada procentu likmi *Euribor* sešiem mēnešiem + 300 bāzes punkti, lai atbalstītu uzņēmuma *Ilva* steidzamās likviditātes vajadzības. Saskaņā ar Dekrētlukumu aizdevums būtu jāatmaksā uzņēmuma *Ilva* aktīvu pircējam 60 dienās pēc kompetentās valsts tiesas paziņojuma par uzņēmuma *Ilva* darbības izbeigšanu saskaņā ar Dekrētlukuma Nr. 270/99 73. pantu, pēc uzņēmuma aktīvu galīgās atsavināšanas.

- (43) Ministra dekrēts par aizdevuma piešķiršanu uzņēmumam *Ilva* tika pieņemts 2015. gada 15. decembrī, un minētā summa tika izmaksāta 2015. gada 23. decembrī. Ministra dekrētā bija noteikts, ka aizdevums tika piešķirts uzņēmuma *Ilva* ārkārtas pārvaldībai.
- (44) Itālijas valdība 2016. gada 9. jūnijā pieņēma Dekrētlukumu Nr. 98/2016, ar ko grozīja Dekrētlukumu Nr. 191/2015. Saskaņā ar minētā dekrētlukuma 1. panta 1. punkta a) apakšpunktu EUR 300 miljonu aizdevuma atmaksāšanas pienākums tika nodots no uzņēmuma *Ilva* aktīvu pircēja pašam uzņēmumam *Ilva*. Dekrētlukums ar grozījumiem tika pārveidots par 2016. gada 1. augusta Likumu Nr. 151/2016 ⁽³⁶⁾.
- (45) Itālijas valdība 2016. gada 29. decembrī pieņēma Dekrētlukumu Nr. 243/2016, ko ar grozījumiem 2017. gada 27. februārī pārveidoja par Likumu Nr. 18/2017 ⁽³⁷⁾. Ar Dekrētlukuma 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu tika pagarināts uzņēmuma *Ilva* ārkārtas pārvaldības termiņš pēc aktīvu nodošanas pabeigšanas, lai uzņēmuma *Ilva* ārkārtas komisāri varētu noteikt un īstenot turpmākus sakārtošanas pasākumus jomās, kuras nepārņēma pircējs. Tā rezultātā dekrēta par uzņēmuma *Ilva* darbības pārtraukšanu saskaņā ar Dekrētlukuma Nr. 270/99 73. pantu pieņemšana tika pārcelta uz nākamo datumu, kad pilnībā tiks pabeigti iepriekš minētie sakārtošanas pasākumi. Taču, lai vienlaikus netiktu pārcelts arī EUR 300 miljonu aizdevuma galīgais atmaksas termiņš, Dekrētlukuma 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā tika mainīts aizdevuma atmaksas datums uz 60 dienām pēc uzņēmuma *Ilva* aktīvu galīgās atsavināšanas, tādējādi atdalot to no paziņojuma par uzņēmuma *Ilva* darbības pārtraukšanu.

2.3. Formālās izmeklēšanas procedūras sākšanas pamatojums

- (46) Pēc 1. apsvērumā minētās sākotnējās izmeklēšanas Komisija puda šaubas par atbalsta pasākumu saderību ar Savienības valsts atbalsta noteikumiem. Komisija sākotnēji uzskatīja, ka pasākumi, šķiet, ir valsts atbalsts un nav pamata paziņot, ka šis atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu.

2.3.1. Kvalificēšana par valsts atbalstu

- (47) Lēmumā sākt procedūru Komisija sākotnēji uzskatīja, ka visi pasākumi, par kuriem tika veikta padziļināta izmeklēšana, var izraisīt konkurences izkropļojumus un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, ņemot vērā konkurentu esamību tērauda ražošanas tirgos, kur darbojas uzņēmums *Ilva*, un uzņēmuma *Ilva* radītos tērauda produktu pārdošanas apjomus Savienībā.
- (48) Komisijas sākotnējais novērtējums par citiem valsts atbalsta kritērijiem (attiecināmību uz valsti, valsts līdzekļiem, selektivitāti un ekonomisko priekšrocību) ir apkopots sadalījumā pa pasākumiem 2.3.1.1. līdz 2.3.1.5. iedaļā.

2.3.1.1. Pasākums Nr. 1

- (49) Attiecībā uz pasākuma Nr. 1 attiecināmību uz valsti lēmumā sākt procedūru Komisija sākotnēji secināja, ka lēmums nodot *Riva* aktīvus uzņēmumam *Ilva*, parakstoties uz obligācijām, ir attiecināms uz Itālijas valdību, kas iekļāva šo noteikumu Dekrētlukumā Nr. 1/2015. Komisija arī sākotnēji uzskatīja, ka *Fondo Unico di Giustizia*, pildot šo lēmumu (ar *Equitalia* starpniecību), rīkotos, pamatojoties uz norādījumiem, ko dod tiesu iestāde, kura ir šis valsts struktūra un tāpēc uz to attiecas lojālas sadarbības pienākums ⁽³⁸⁾.

⁽³⁶⁾ Dekrētlukuma teksts redakcijā, kā pārveidots Likumā, ir pieejams vietnē <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2016-06-09;98!vig=>

⁽³⁷⁾ Dekrētlukuma teksts redakcijā, kā pārveidots Likumā, ir pieejams vietnē <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2016-12-29;243!vig=>

⁽³⁸⁾ Tiesas 2014. gada 11. septembra spriedums Komisija/Vācija, C-527/12, ECLI:EU:C:2014:2193, 56. punkts. Sk. arī Tiesas 2007. gada 18. jūlija spriedumu *Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato/Lucchini SpA*, C-119/05, ECLI:EU:C:2007:434, 59. punkts.

- (50) Pamatojoties uz faktiem, kas tika noskaidroti lēmuma sākt procedūru pieņemšanas laikā, Komisijas sākotnējais viedoklis bija tāds, ka pasākumā Nr. 1 ir izmantoti valsts līdzekļi, jo uzskatāms, ka Riva aktīvus kontrolēja valsts, kamēr tos pārvaldīja *Fondo Unico di Giustizia*. Turklāt Komisija nevarēja izslēgt, ka valsts (ar *Fondo Unico di Giustizia* starpniecību) varētu atteikties no iespējamiem ieņēmumiem, ieguldot Riva aktīvus riskantās uzņēmuma Ilva obligācijās bez pienācīgas atlīdzības, nevis cenšoties gūt drošu peļņu no bankas noguldījumiem vai valsts obligācijām.
- (51) Saskaņā ar Komisijas lēmumu sākt procedūru selektīva ekonomiskā priekšrocība ir piešķirta, jo, pamatojoties uz *ad hoc* atkāpi no standarta kriminālprocesa, Riva aktīvi tiktu darīti pieejami uzņēmumam Ilva pirms kriminālprocesa beigām, padarot uzņēmumu likvidu apmaiņā pret obligācijām, kuras tiks izdotas ar nezināmu likmi, kas varētu nebūt tirgus likme.

2.3.1.2. Pasākums Nr. 2

- (52) Neatkarīgi no tā, ka aizdevumu EUR 250 miljonu apmērā piešķīra privātas bankas, Komisija sākotnēji uzskatīja, ka pasākums ir attiecināms uz valsti, ņemot vērā notikumu secību, t. i., Dekrētlukuma Nr. 101/2013 grozīšanu un valsts iesaistīšanos uzņēmuma Ilva sarunās ar bankām, pēc kurām beidzot tika piešķirts aizdevums.
- (53) Komisija sākotnēji uzskatīja, ka tad, ja valsts vai kāda valsts struktūra būtu viens no uzņēmuma Ilva galvenajiem kreditoriem, piešķirot augstāku prioritāti jaunā privātā aizdevuma EUR 250 miljonu apmērā atmaksai, pasākums Nr. 2 būtu *de facto* atteikšanās no valsts parādiem ⁽³⁹⁾. Tādā gadījumā pasākumā Nr. 2 būtu iesaistīti valsts līdzekļi.
- (54) Kā norādīja Komisija, neatkarīgi no grozītā likuma vispārīgā formulējuma tajā laikā pasākums tika īstenots vienīgi attiecībā uz uzņēmumu Ilva un tāpēc tas ir *de facto* selektīvs. Ņaujot uzņēmumam Ilva apmierināt savas likviditātes vajadzības, šķiet, ka pasākums ir piešķīris priekšrocību, ko uzņēmums Ilva nevarētu iegūt parastos tirgus apstākļos. Tāpēc Komisija sākotnēji uzskatīja, ka pasākums piešķir selektīvu ekonomisku priekšrocību uzņēmumam Ilva.

2.3.1.3. Pasākums Nr. 3

- (55) Ņemot vērā to, ka valsts garantija tika izdota saskaņā ar ministra dekrētu atbilstīgi valdības Dekrētlukuma noteikumiem, Komisija sākotnēji uzskatīja, ka pasākums Nr. 3 ir attiecināms uz valsti. Valsts līdzekļus var apdraudēt tas, ka gadījumā, ja tiktu izmantota valsts garantija, tā tiktu maksāta no valsts budžeta.
- (56) Attiecībā uz selektīvas ekonomiskās priekšrocības esību Komisija apšaubīja valsts garantijas atbilstību tirgum. Pirmkārt, nebija skaidrs, vai tirgus dalībnieks būtu piekritis vispār piešķirt jebkādu garantiju uzņēmumam Ilva tikai divus mēnešus pēc tam, kad tas nebija atmaksājis iepriekšējo aizdevumu. Otrkārt, pat ja pieņem, ka uzņēmums Ilva varēja piekļūt ārējiem finansējuma avotiem un/vai ārējām garantijām, Komisija apšaubīja, vai Itālijas valsts iekasētā prēmija ir pienācīga atlīdzība par kredītrisku, ko sedz valsts.

2.3.1.4. Pasākums Nr. 4

- (57) Pamatojoties uz Savienības Tiesas judikatūrā ⁽⁴⁰⁾ paredzēto attiecīgo rādītāju kopumu, Komisija sākotnēji uzskatīja, ka pasākums Nr. 4, ko īstenoja uzņēmums *Fintecna*, ir attiecināms uz Itālijas valsti. Attiecībā uz iesaistīto līdzekļu izcelsmi Komisija norādīja, ka uzņēmums *Fintecna* ir kvalificējams kā valsts uzņēmums. Tāpēc tā līdzekļi ir uzskatāmi par valsts līdzekļiem.
- (58) Attiecībā uz selektīvas ekonomiskās priekšrocības esību, lai gan Komisija norādīja, ka būtībā valsts noteiktā garantija saistībā ar videi nodarīto kaitējumu, kas tika apstiprināta laikā, kad uzņēmums piederēja valstij, pirms uzņēmums Ilva tika privatizēts un pārdots Riva ģimenei, bija tirgus prakse un tā nebija apstrīdama, Komisija apšaubīja gan izlīguma nolīguma apmēru, gan laiku un interesēs, vai tirgus ekonomikas dalībnieks būtu rīkojies tāpat salīdzināmā situācijā.

⁽³⁹⁾ Tiesas 1998. gada 1. decembra spriedums *Ecotrade Srl/Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS)*, C-200/97, ECLI:EU:C:1998:579, un Tiesas 1999. gada 17. jūnija spriedums *Industrie Aeronautiche e Meccaniche Rinaldo Piaggio SpA/International Factors Italia SpA (Ifitalia), Dornier Luftfahrt GmbH un Ministero della Difesa*, C-295/97, ECLI:EU:C:1999:313.

⁽⁴⁰⁾ Tiesas 2002. gada 16. maija spriedums *Francija/Komisija*, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294, 55. un 56. punkts. Sk. arī ģenerālvokāta *Jacobs* atzinumu lietā *Francija/Komisija (Stardust)*, C-482/99, ECLI:EU:C:2001:685, 65. līdz 68. punkts.

2.3.1.5. Pasākums Nr. 5

- (59) Tā kā pasākums ir aizdevums, ko Ekonomikas attīstības ministrija un Ekonomikas un finanšu ministrija piešķir no Itālijas valsts budžeta līdzekļiem, Komisija sākotnēji uzskatīja, ka tas ir attiecināms uz valsti un tajā ir iesaistīti valsts līdzekļi,
- (60) Attiecībā uz selektīvas ekonomiskās priekšrocības esību Komisija interesējās, vai kāds privāts tirgus dalībnieks vispār būtu piekritis piešķirt uzņēmumam *Ilva* aizdevumu EUR 300 miljonu apmērā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā to izdarīja Itālija, ņemot vērā uzņēmuma *Ilva* finanšu grūtības.

2.3.2. Saderības pamatojums

- (61) Tā kā Komisija neuzskatīja, ka ir kāds iemesls, kāpēc valsts atbalsts uzņēmumam *Ilva* varētu būt saderīgs ar iekšējo tirgu, tā lūdza, lai Itālija norādītu Komisijai šādus iemeslus un attiecīgo juridisko pamatu, ja tāds ir.

2.3.3. Par iespējamo saimnieciskās darbības nepārtrauktību starp uzņēmumu *Ilva* un jauno struktūru, kas ieguva tā aktīvus

- (62) Lēmuma sākt procedūru 107. apsvērumā Komisija atgādināja, ka tad, ja tiek nodrošināta saimnieciskās darbības nepārtrauktība starp tāda atbalsta saņēmēju, kuru Komisija atzīst par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, un tā darbības pārņēmēju, pēdējam minētajam uzņēmumam var pieprasīt šo atbalstu atmaksāt.
- (63) Pārdošanas galīgais apmērs vēl var mainīties, jo turpinās iepriekš 15. apsvērumā minētā uzņēmumu apvienošana. Itālija un organizācija *Peacelink* ir iesniegušas apsvērumus par saimnieciskās darbības (ne)pārtrauktību starp pašreizējo uzņēmumu *Ilva* un uzņēmuma *Ilva* aktīvu pircēju, tomēr šajā posmā Komisijai būtu pārāgri apstiprināt galīgo viedokli un tāpēc šajā lēmumā šis jautājums tālāk netiek vērtēts.

2.3.4. Nav iebildumu pret steidzamu rīcību saistībā ar vidi un veselību

- (64) Lēmuma sākt procedūru 114. apsvērumā Komisija paskaidroja, ka tai nebūs iebildumu pret jebkādu tūlītēju rīcību, kuru Itālijas iestādes varētu uzskatīt par nepieciešamu, lai aizsargātu iedzīvotāju veselību oficiāli atzītās vides un veselības ārkārtas situācijas dēļ, kas konstatēta Taranto un minēta 11. apsvērumā. Tāpēc formālās procedūras sākšana neskar nekādu valsts atbalstu izdevumiem, kas saistīti ar uzņēmuma *Ilva* ražotnes un apkārtējo teritoriju sakārtošanu, ciktāl šie pasākumi ir steidzami nepieciešami, lai novērstu pašreizējo piesārņojumu un nodrošinātu sabiedrības veselību Taranto, kamēr, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem, tiks noskaidrots piesārņotājs atbilstīgi piemērojamiem noteikumiem.
- (65) Šajā saistībā lēmuma sākt procedūru 115. apsvērumā Komisija norāda, ka Itālijas iestādes ir veikušas vajadzīgos pasākumus, lai noskaidrotu piesārņotāju. Gaidot tiesas procesa iznākumu, Komisija uzskatīja, ka Itālijas valsts rīkojās pamatoti, lai nodrošinātu, ka līdz šim uzkrātais piesārņojums nekaitēs iedzīvotāju veselībai un videi Taranto apgabalā. Komisija paskaidroja, ka gadījumā, ja piesārņotājs tiktu noskaidrots notiekošajā tiesas procesā, tam būtu jāatlīdzina ar procentiem atbilstīgi piemērojamiem noteikumiem par principa "piesārņotājs maksā" ieviešanu vai īstenošanu, summas, kas jau ir iztērētas sakārtošanai.
- (66) Tā kā Itālijas tiesu iestādes ir veikušas attiecīgos pasākumus, lai noskaidrotu piesārņotāju un tā darbību izraisītās finansiālās saistības, šis lēmums neskar valsts vai citu valsts vai privātu struktūru un piesārņotāja(-u) nosegtās finansiālās sekas saistībā ar izmaksām, kas radās, novēršot pašreizējo piesārņojumu, kā to paredz LESD 191. panta 2. punktā noteiktais princips "piesārņotājs maksā". Attiecībā uz turpmākajām sakārtošanas izmaksām Komisija norāda, ka pašreizējo uzņēmuma *Ilva* akcionāru pārskaitītie līdzekļi EUR 1,1 miljarda apmērā ir piešķirti ar likumu Vides plāna īstenošanai (21. apsvēruma) papildus citiem ieguldījumiem Taranto rūpnīcas darbības vides aspekta modernizēšanai, ko varētu veikt tās nākamais īpašnieks un vadītājs (sk. 15. un 63. apsvērumu).

3. ITĀLIJAS IESNIEGTĀS PIEZĪMES

3.1. Vispārīgās piezīmes par pasākumu mērķi

- (67) Kā norādīja Itālija, Itālijas valdības apstiprinātie pasākumi bija vajadzīgi, lai aizsargātu sabiedrības intereses, un tie neietilpst LESD 107. panta piemērošanas jomā. Itālija apgalvo, ka lēmuma sākt procedūru 114. un 115. apsvērumā attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/35/EK ⁽⁴¹⁾ un Itālijas Vides kodeksa 250. pantā ⁽⁴²⁾ izklāstītajām situācijām, kurās valsts pārvaldei ir jārikojas pašai, veicot vajadzīgos darbus videi nodarītā kaitējuma atļidzināšanai, kamēr tiek noskaidrots piesārņotājs. Saskaņā ar šiem juridiskajiem noteikumiem ar Dekrētlukumu Nr. 1/2015 un 2014. gada 14. marta Ministru padomes priekšsēdētāja dekrētu (*Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri*), ar kuriem tika pieņemts Vides plāns, uzņēmuma *Ilva* ārkārtas komisāriem tika piešķirtas valsts varas pilnvaras rīkoties valsts vārdā, sakārtojot uzņēmuma *Ilva* vidi.
- (68) Pamatojoties uz minēto, darbi vides jomā EUR [...] apmērā ir uzskatāmi par pieļaujamiem saskaņā ar lēmuma sākt procedūru 114. un 115. apsvērumu. Šie darbi ietver:
- a) sakārtošanas darbus (ūdens un piesārņoto teritoriju attīrīšanu, atkritumu apsaimniekošanu, azbesta izvešanu) un darbus, kas norādīti Komisijas Argumentētajā atzinumā ⁽⁴³⁾. Šīs kategorijas kopējā summa ir EUR [...];
 - b) papildu darbus, ko Komisija pieprasīja savā argumentētajā atzinumā, lai līdz 2014. gada 7. janvārim novērstu Direktīvas 2008/1/EK pārkāpumus un no tā paša datuma – Direktīvas 2010/75/ES pārkāpumus. Šīs kategorijas kopējā summa ir EUR [...].
- (69) Itālijas iestādes norādīja, ka šo atļauto darbu kopsumma pārsniedz pasākumu Nr. 2, Nr. 3 un Nr. 4 kopsummu.
- (70) Itālijas iestādes arī uzsver, ka Komisijas valsts atbalsta procedūra pēc būtības ir saistīta ar tās paralēlo pārkāpuma procedūru. Komisijas argumentētajā atzinumā ir atzīts, ka uzņēmuma *Ilva* finanšu grūtības var kavēt to darbu izpildi, kas vajadzīgi, lai izpildītu uzņēmuma Taranto vides atļaujas priekšrakstus. Šajā saistībā valsts līdzekļu piešķiršana uzņēmuma *Ilva* ārkārtas komisāriem ir Itālijas iestāžu izvēlētais ceļš, lai izpildītu argumentētajā atzinumā noteiktās saistības un veiktu vajadzīgos darbus. Kā norādīja Itālijas iestādes, lēmuma sākt procedūru 114. un 115. apsvērumā noteikts, ka Komisija neiebilstu pret šāda veida pasākumiem.
- (71) Visbeidzot, Itālija uzsver Taranto rūpnīcas sociāli ekonomisko nozīmi, jo tajā ir tieši un netieši nodarbināti aptuveni 24 % no visiem strādājošajiem iedzīvotājiem Taranto provincē, kas ir reģions, kurā bezdarba līmenis paaugstinājās no 15,5 % 2013. gadā līdz 18,5 % 2014. gadā.

3.2. Pasākums Nr. 1

3.2.1. Valsts līdzekļi

- (72) Kā norādīja Itālijas iestādes, pasākumā Nr. 1 nav izmantoti valsts līdzekļi. Itālijas iestādes iesniedza pirmo argumentu kopumu, pirms tika parakstīts iepriekš 21. apsvērumā minētais izlīguma nolīgums starp *Riva* ģimeni un uzņēmumu *Ilva*. Šie argumenti ir apkopoti 73. līdz 77. apsvērumā. Pēc izlīguma nolīguma parakstīšanas Itālijas iestādes papildināja savus apsvērumus ar papildu argumentiem, lai pierādītu valsts līdzekļu neesību (sk. 78. apsvērumu).
- (73) Pirmkārt, Itālijas iestādes uzskata, ka lēmumā sākt procedūru citētā judikatūra, jo īpaši spriedums *Doux Elevage* ⁽⁴⁴⁾, tika izstrādāta pilnīgi atšķirīgos apstākļos. Šajā saistībā Itālija citē Vispārējās tiesas 2015. gada 24. septembra spriedumu lietā T-674/11, konkrēti, tā 208. un 209. punktu, lai uzsvērtu, ka privātpersonu līdzekļus var uzskatīt par valsts līdzekļiem vienīgi tad, ja: i) šos līdzekļus ir piešķīruši valstij to īpašnieki;

⁽⁴¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļidzināšanu (OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.), 6. panta 3. punkts un 8. panta 2. punkts.

⁽⁴²⁾ Ar Dekrētlukumu Nr. 152/2006 250. pantu tiek īstenoti Direktīvas 2004/35/EK 6. panta 3. punkta noteikumi.

⁽⁴³⁾ 4., 5., 6.–16.i, 40., 51., 58., 65. un 67. priekšraksts.

⁽⁴⁴⁾ Tiesas 2013. gada 30. maija spriedums *Doux Elevage SNC un Coopérative agricole UKL-ARREE/Ministère de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche, de la Ruralité et de l'Aménagement du territoire un Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, 35. punkts.

vai ii) šos līdzekļus ir pametuši to īpašnieki, tāpēc valsts ir uzņēmusies tos pārvaldīt, izmantojot savas suverēnās tiesības ⁽⁴⁵⁾. Nevar apgalvot, ka iepriekš minētajos gadījumos līdzekļus kontrolē valsts un tie ir valsts līdzekļi tikai tāpēc, ka tiesību aktos valsts pieprasa trešai personai izmantot savus līdzekļus kādā konkrētā veidā.

- (74) Kā norādīja Itālija, pasākuma Nr. 1 gadījumā šie nosacījumi nav izpildīti, jo līdzekļi EUR 1,1 miljarda apmērā piederēja uzņēmuma *Ilva* galvenajiem akcionāriem un iepriekšējai vadībai. Citiem vārdiem sakot, ar attiecīgo tiesību aktu tikai tika noteikts konkrēts veids, kā jāizmanto aktīvi, kas piederēja uzņēmuma *Ilva* galvenajiem akcionāriem un iepriekšējai vadībai, nevis valstij.
- (75) Iespējams, pasākumu nevar kvalificēt kā atsavināšanu par labu valstij. Tā būtu tikai vispārējas judikatūras izpilde saskaņā ar Civillkodeksa 2497. pantu, kurā noteikta mātesuzņēmuma atbildība pret tā meitasuzņēmumu akcionāriem un kreditoriem pārvaldībā pieļautu pārkāpumu gadījumā (*“responsabilità patrimoniale dell’impresa-holding”*), kā noteikts tiesas 2014. gada 28. oktobra spriedumā šajā jautājumā.
- (76) Turklāt *Fondo Unico di Giustizia* ir tikai turētājs (*custode ex lege*), kuram ir pienākums pildīt attiecīgos juridiskos noteikumus (piem., ministra 2009. gada 30. jūlija dekrētu) un tiesu iestādes norādījumus. Tas nevar brīvi rīkoties ar minētajiem līdzekļiem. Attiecīgā summa tiks izmantota tikai videi nodarītā kaitējuma novēršanai atbilstīgi principam “piesārņotājs maksā”.
- (77) Turklāt konfiscēto aktīvu īpašnieki nezaudēs savas īpašumtiesības, jo attaisnošanas gadījumā tie saņems obligācijas un tiesības pārvērst naudā attiecīgo vērtību plus procentus.
- (78) Pēc tam, kad tika parakstīts 21. apsvērumā minētais izlīguma nolīgums, Itālijas iestādes iesniedza tālāk minētos papildu argumentus. Ar izlīguma nolīgumu *Riva* ģimene oficiāli piekrita darīt konfiscētās summas (kuras tai aizvien bija Šveicē) pilnīgi pieejamas uzņēmumam *Ilva*, arī attaisnošanas gadījumā. Tāpēc summas ir brīvprātīgi pārskaitītas no *Riva* ģimenes uzņēmumam *Ilva* uz visiem laikiem, un *Fondo Unico di Giustizia* tās nekontrolē.

3.2.2. Ietekme uz valsts budžetu

- (79) Kā norādīja Itālija, lai noteiktu valsts atbalsta esību, ir jākonstatē pietiekami tieša saikne starp atbalsta saņēmējam piešķirto priekšrocību, no vienas puses, un valsts budžeta samazināšanos vai pietiekami konkrētu riska slogu uz minēto budžetu, no otras puses ⁽⁴⁶⁾. Šajā saistībā Komisijas arguments lēmumā sākt procedūru par to, ka, ieguldot konfiscētās summas uzņēmuma *Ilva* obligācijās, nevis valsts obligācijās, valsts atteiktos no iespējamajiem ieņēmumiem, ir tikai hipotētisks un nav pamatots.
- (80) Pirmkārt, nav iemesla ticēt, ka hipotētiskā scenārijā konfiscētās summas tiktu ieguldītas valsts obligācijās, nevis tiktu vienkārši noguldītas *Fondo Unico di Giustizia* bankas kontā.
- (81) Otrkārt, Komisija nav pierādījusi, ka ir pietiekami tieša saikne starp lēmumu neieguldīt konfiscētās summas valsts obligācijās un iespējamo negatīvo ietekmi uz valsts budžetu.
- (82) Tāpēc Itālijas iestādes secina, ka pasākumam Nr. 1 nav negatīvas ietekmes uz valsts budžetu. Tieši pretēji, tā ietekme varētu būt pozitīva.

3.2.3. Selektīva priekšrocība

- (83) Itālija arī apgalvo, ka uzņēmumam *Ilva* netika piešķirta selektīva priekšrocība.

⁽⁴⁵⁾ Vispārējās tiesas 2015. gada 24. septembra spriedums TV2 un Dānija/Komisija, T-674/11, ECLI:EU:T:2015:684.

⁽⁴⁶⁾ Tiesas 2015. gada 14. janvāra spriedums *The Queen*, pēc lūguma, ko iesniedza *Eventech Ltd*, pret *Parking Adjudicator*, C-518/13, ECLI:EU:C:2015:9, 34. punkts.

- (84) Pārbaudāmās summas bija paredzēts ieskaitīt atsevišķā kontā un izmantot Vides plāna īstenošanai, tostarp argumentētajā atzinumā noteiktajiem darbiem. Tāpēc pasākums atbilst principam “piesārņotājs maksā”, radot pareizo līdzsvaru starp konstitucionālajām interesēm aizsargāt veselību, nodarbinātību un vidi. Faktiski tā mērķis ir: i) veicināt uzņēmuma *Ilva* ārkārtas pārvaldību, piešķirot līdzekļus, kas nepieciešami, lai izpildītu darbus, kurus Komisija noteica Itālijai argumentētajā atzinumā, un ii) saglabāt juridiskās tiesības privātpersonām, pret kurām notiek kriminālizmeklēšana.
- (85) Vispārīgi, ņemot vērā pasākuma īpašo būtību, šo pasākumu nevar uzskatīt par tādu, kas piešķir selektīvu priekšrocību vismaz divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, dalībvalstis var brīvi izlemt, kā tās pārvalda situāciju, gaidot kriminālprocesa beigas (*res controversa*), un šis jautājums ir ārpus Komisijas rūpīgās pārbaudes saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem. Otrkārt, notiekoša kriminālprocesa provizorisks iznākums paredzēšana ir vispārīgs princips vairumā Eiropas tiesību sistēmu un tas pēc būtības nevar piešķirt selektīvu priekšrocību uzņēmumam, attiecībā uz kuru notiek šī paredzēšana.
- (86) Visbeidzot, attiecībā uz uzņēmuma *Ilva* izdoto obligāciju finansiālajiem nosacījumiem Itālijas iestādes paskaidro, ka obligācijas tiktu izdotas ar vidēju procentu likmi, ko piemērotu kontiem *Fondo Unico di Giustizia* vārdā, piemēram, [...] 2015. gadā. Tās arī uzsver, ka nav nekas neparasts, ja grūtībās nonācis uzņēmums vai uzņēmums, kurā tiek veikta ārkārtas pārvaldība, izdod obligācijas, lai segtu savas finanšu vajadzības.

3.3. Pasākums Nr. 2

3.3.1. Selektivitāte

- (87) Kā norādīja Itālija, attiecīgā tiesību norma īsteno vispārēju tiesību principu, kas ļauj piemērot prioritāra prasījuma statusu kredītiem, ja tas nepieciešams uzņēmuma vērtības saglabāšanai un tā aktīvu pārvaldībai. Dažu kreditoru aizdevumu zudumu kompensē uzņēmuma aktīvu saglabāšana. No šā noteikuma vēl nav guvis labumu neviens cits uzņēmums tikai tāpēc, ka šis tiesību aktu noteikums tika ieviests nesen.

3.3.2. Valsts līdzekļi un ietekme un valsts budžetu

- (88) Kā norādīja Itālija, pasākumā Nr. 2 nav izmantoti valsts līdzekļi. Attiecīgais juridiskais noteikums nepiešķir kompetentajai iestādei “pilnvaras vadīt vai ietekmēt fondu administrāciju” ⁽⁴⁷⁾. Šajā gadījumā Itālijas iestādes nebija iesaistītas attiecībās starp finanšu iestādēm un uzņēmumu *Ilva*.
- (89) Turklāt pasākumam nav negatīvas ietekmes uz valsts budžetu arī saistībā ar valsts kredītiem attiecībā uz uzņēmumu *Ilva*.
- (90) Neatkarīgi no finanšu pasākumiem Komisija nav pierādījusi pietiekami tiešu saikni starp atbalsta saņēmējam piešķirto priekšrocību un konkrētu ekonomiskā riska slogu uz valsts budžetu ⁽⁴⁸⁾.
- (91) Šajā gadījumā šādas saiknes nav. Pirmkārt, valsts neatsakās no līdzekļiem neatkarīgi no avota (nodokļi, iemaksas vai cita), kurus uzņēmums *Ilva* maksātu valstij. Otrkārt, pasākums nesamazina valsts iespēju atgūt savus kredītus un nerada nelabvēlīgu situāciju valsts kredītiem salīdzinājumā ar citiem kredītiem. Tieši pretēji, nodrošinot uzņēmuma *Ilva* aktīvus, pasākums pozitīvi ietekmē visus kreditorus, tostarp valsti, kuri varēs apmierināt savus prasījumus no šiem aktīviem.
- (92) Turklāt spriedumā *Piaggio Tiesa* uzskatīja, ka iespējamā ietekme uz publiskajiem kreditoriem nav būtisks aspekts, bet gan viens no rādītājiem, lai noteiktu, vai pastāv no valsts līdzekļiem finansēta selektīva priekšrocība ⁽⁴⁹⁾. Šajā spriedumā ir arī noteikts, ka Komisijai ir jāpierāda, ka valsts vai sabiedrības struktūras ir starp grūtībās nonākušā uzņēmuma galvenajiem kreditoriem, kas, kā norāda Itālija, nav šis gadījums. Visbeidzot, Itālija uzsver, ka ar

⁽⁴⁷⁾ Tiesas 2013. gada 30. maija spriedums *Doux Élevage SNC un Coopérative agricole UKL-ARREE/Ministère de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche, de la Ruralité et de l'Aménagement du territoire un Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, 38. punkts.

⁽⁴⁸⁾ Tiesas 2013. gada 19. marta spriedums *Bouygues SA un Bouygues Télécom SA/Komisija*, C-399/10 P un C-401/10 P, ECLI:EU:C:2013:175, 109. punkts.

⁽⁴⁹⁾ Tiesas 1999. gada 17. jūnija spriedums *Industrie Aeronautiche e Meccaniche Rinaldo Piaggio SpA/International Factors Italia SpA (Ifitalia), Dornier Luftfahrt GmbH un Ministero della Difesa*, C-295/97, ECLI:EU:C:1999:313.

apstrīdēto pasākumu šajā gadījumā tiek īstenots Itālijas tiesību vispārējais princips, kas paredzēts Maksātnespējas likuma ("*Legge Fallimentare*", *Regio decreto*, 1942. gada 16. marts, Nr. 267) 111. pantā un kas ir ietverts arī citos noteikumos, piemēram, 182. panta *quarter* un *quinquies* punktā, kas piešķir pilnvaras parastiem tiesnešiem piešķirt prioritāra prasījuma privilēģiju konkrētiem aizdevumiem, jo īpaši tad, ja šādi aizdevumi ir nepieciešami uzņēmuma darbību turpināšanai un lai nodrošinātu, ka kreditori ir labāk nodrošināti.

3.3.3. Ekonomiska priekšrocība

- (93) Itālijas iestādes uzskata, ka aizdevuma nosacījumi ir parasti tirgus nosacījumi aizdevuma piešķiršanai ar zemu nodrošinājumu. Finanšu iestāžu piešķirtā aizdevuma procentu likme ir *Euribor* trīs mēnešiem + [...] bāzes punkti gadā. Aizdevuma termiņš ir no 2014. gada 11. septembra līdz 2015. gada 28. februārim. Līgumā ir definēti visi parastie nosacījumi. Tā kā šajā laikā uzņēmumā *Ilva* sāka īstenot ārkārtas pārvaldību, kad kreditoriem nav tiesību īstenot savus prasījumus, termiņa beigās aizdevums netika atmaksāts. Ārkārtas pārvaldības laikā visi parādi ir jāatmaksā atbilstīgi piemērojamiem noteikumiem.
- (94) Attiecībā uz jautājumu, vai aizdevuma piešķiršana bija iespējama, piešķirot prioritāra prasījuma privilēģiju, Itālijas iestādes apgalvo, ka prioritārais prasījums tiks izmantots tikai pēc tam, kad kompetentā valsts tiesa pārbaudīs, vai aizdevums atbilst visiem Dekrētlikuma Nr. 101/2013 12. panta 5. punktā definētajiem nosacījumiem, pēc tam, kad tiks pabeigts kreditoru saraksts (*accertamento del passivo*). Tāpēc piešķiršanas brīdī kredīta atzīšana par prioritāra prasījuma aizdevumu bija tikai hipotētiska.

3.4. Pasākums Nr. 3

- (95) Itālijas iestādes vispirms norāda, ka garantētais aizdevums saskaņā ar tiesību aktiem tika piešķirts tikai Vides plānā paredzētajiem ieguldījumiem. Tāpēc tas ir paredzēts, lai novērstu Komisijas šaubas, kas norādītas argumentētajā atzinumā.

3.4.1. Valsts līdzekļi un ekonomiska priekšrocība

- (96) Kā norādīja Itālijas iestādes, valsts līdzekļu izmantošana nav saistīta ar to, ka valsts garantijas pakļauj valsts līdzekļus riskam gadījumā, ja tās tiek izmantotas. Tā vietā valsts līdzekļi tiktu ietekmēti vienīgi tad, ja iespējamie valsts zaudējumi netiktu pienācīgi atlīdzināti.
- (97) Šajā saistībā Itālijas iestādes uzskata, ka garantijas prēmija 3,12 % apmērā ir vērsta uz tirgu vairāku iemeslu dēļ.
- (98) Pirmkārt, Itālijas iestādes pasūtīja veikt ekspertu pētījumu (turpmāk "[...] atzinums"), lai noteiktu šo prēmiju. Minētā [...] atzinuma pamatā ir metodika, kas noteikta saskaņā ar 3.2. punkta d) apakšpunktu Komisijas Paziņojumā par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (turpmāk "paziņojums par garantijām")⁽⁵⁰⁾:
- a) aizņēmēja kredītrisks tika analizēts, izmantojot modeli, kas ļāva piešķirt kredītpunktus, pamatojoties uz pieejamo informāciju;
 - b) ņemot vērā šos kredītpunktus, tika veikta salīdzinoša analīze, lai izvēlētos piemērotu tirgus vērtību diapazonu garantijas prēmijai, pamatojoties uz dažādām starptautiski izmantotām metodikām;
 - c) iegūtie rezultāti tika apstiprināti arī ar papildu vērtēšanas kritērijiem;
 - d) rezultāts bija *Euribor* sešiem mēnešiem + diapazons no 2,5 % līdz 3,12 %;
 - e) tika izvēlēta augstākā procentu likme.
- (99) Otrkārt, uzņēmuma *Ilva* maksātā garantijas prēmija un aizdevuma procentu likme kopumā atbilst lēmuma sākt procedūru 90. apsvērumā norādītajam diapazonam (t. i., aizdevuma rezerve tehniski maksātnespējīgam uzņēmumam ar reitingu, kas zemāks par CCC, būtu no 400 līdz 1 000 bāzes punktiem). Šajā sakarā, vērtējot ar garantēto aizdevumu saistīto kredītrisku, ir jāņem vērā garantētā aizdevuma prioritārā prasījuma būtība.

⁽⁵⁰⁾ Komisijas Paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.).

- (100) Treškārt, valsts uzņemtais risks ir jāvērtē attiecībā pret valsts vispārīgajiem ienesīguma mērķiem. Šajā sakarā ir jāuzsver, ka pasākums tika piešķirts izdevumiem, kas bija nepieciešami, lai izpildītu Itālijas saistības vides jomā saskaņā ar Komisijas argumentēto atzinumu. Tāpēc tirgus dalībnieka princips ir jāvērtē vispārīgi, ņemot vērā attiecīgos valsts apsvērumus, tostarp to, ja galīgais slogs uz valsts līdzekļiem būtu zemāks, ja ieguldījumi vides jomā tiktu veikti saskaņā ar pasākumu Nr. 3 ⁽⁵¹⁾.
- (101) Kopumā Itālija uzskata, ka: i) garantija ir atļūdzināta atbilstīgi tirgus nosacījumiem un ii) valsts kā galvotāja uzņemtais risks ir ekonomiski pamatots un saskaņots ar valsts vispārīgajiem ienesīguma mērķiem.
- (102) Visbeidzot, Itālija uzsver, ka tas nav nekas neparasts, ja kredītiestādes, kas jau sadarbojas ar uzņēmumu maksātne-spējas procesā, piešķir šim uzņēmumam papildu prioritārā prasījuma starpposma finansējumu arī gadījumos, kad šim finansējumam nav piešķirta valsts garantija. Tāpēc *Intesa Sanpaolo* un *Banco Popolare* bankas rīcība saistībā ar pasākumu Nr. 3 nav nekas neparasts. Šis un arī citas bankas, kas jau sadarbojās ar uzņēmumu *Ilva*, turēja atvērtas kredītlīnijas uzņēmuma *Ilva* vajadzībām, lai gan šīm kredītlīnijām nebija piešķirtas valsts garantijas.

3.5. Pasākums Nr. 4

- (103) Itālijas iestādes uzsver, ka juridiskais noteikums Dekrētikuma Nr. 1/2015 3. panta 5. punktā nevis uzlika uzņēmumiem pienākumu parakstīt nolīgumu, bet gan bija tikai procesuāls noteikums, kas ļāva uzņēmuma *Ilva* ārkārtas komisāriem izmantot izlīgumam paredzētos līdzekļus saistībā ar ārkārtas pārvaldības procedūru. Uzņēmumi *Ilva* un *Fintecna* noslēdza izlīgumu brīvi un brīvprātīgi.

3.5.1. Tirgus ekonomikas dalībnieka princips

- (104) Itālijas iestādes atkārtoti, ka tās uzskata, ka valstij piederošā korporācija *Fintecna* parasti rīkojas kā jebkurš cits tirgus ekonomikas dalībnieks ⁽⁵²⁾. To apstiprināja pats lēmums sākt procedūru, kurā, kā norādīja Itālijas iestādes, ir teikts, ka 1996. gada līguma punkts bija apņemšanās, kuru uzņemtos privāts pārdevējs, un ka *Fintecna* samaksātā summa bija saskaņota ar privāta ieguldītāja racionālu lēmumu ⁽⁵³⁾.
- (105) Tomēr lēmumā sākt procedūru tika apšaubīts tas, vai privāts tirgus dalībnieks būtu gaidījis uzņēmuma *Ilva* restrukturizācijas noslēguma daļu, lai izpildītu savas saistības. Itālijas iestādes uzskata, ka darījums ir vienīgi līgumisko saistību izpilde attiecībā uz videi nodarīto kaitējumu. Tāpēc uzņēmuma *Fintecna* finanšu slogs nepiešķir īpašu priekšrocību attiecīgajiem uzņēmumiem, kā noteikts Tiesas spriedumos *Sloman Neptun* ⁽⁵⁴⁾ un *Ecotrade* ⁽⁵⁵⁾.
- (106) Itālijas iestādes atgādina par rūpīgo iepriekšējo procedūru (tostarp ekspertu atzinumiem un ziņojumiem), kuru veica uzņēmums *Fintecna* pirms galīgā lēmuma par izlīgumu pieņemšanas 2015. gada 4. martā. Noslēdzot izlīgumu, uzņēmums *Fintecna* izbeidza jebkādu juridisko atbildību, kas varēja izraisīt vēl lielākas izmaksas saistībā ar kaitējumu nākotnē. Lēmuma sākt procedūru 96. apsvērumā norādītā alternatīvā rīcība (t. i., nemaksāšana vai maksāšana vēlāk par attiecīgajām pārmaiņām uzņēmuma *Ilva* pārvaldībā) būtu oportūnistiska un riskanta attieksme, kas nebūtu saderīga ar tirgus ekonomikas dalībnieka rīcību, kā noteica Tiesa ⁽⁵⁶⁾.

⁽⁵¹⁾ Tiesas 2012. gada 5. jūnija spriedums Komisija/Électricité de France (EDF), C-124/10 P, ECLI:EU:C:2012:318, 86. un 87. punkts.

⁽⁵²⁾ Komisijas 2005. gada 7. jūnija lēmums lietā C2/2005 Alitalia – Plan industriel de restructuration, 207., 217. un 218. apsvērumi.

⁽⁵³⁾ Lēmuma sākt procedūru 93. un 94. apsvērumi.

⁽⁵⁴⁾ Tiesas 1993. gada 17. marta spriedums Firma Sloman Neptun Schiffahrts AG/Seebetriebsrat Bodo Ziesemer der Sloman Neptun Schiffahrts AG, C-72/91, ECLI:EU:C:1993:97, 21. punkts.

⁽⁵⁵⁾ Tiesas 1998. gada 1. decembra spriedums Ecotrade Srl/Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS), C-200/97, ECLI:EU:C:1998:579, 36. punkts.

⁽⁵⁶⁾ Sk. cita starpā Tiesas 2013. gada 19. marta spriedumu Bouygues SA un Bouygues Télécom SA/Komisija, apvienotajās lietās C-399/10 P un C-401/10 P, ECLI:EU:C:2013:175.

3.6. Pasākums Nr. 5

3.6.1. Selektīva ekonomiskā priekšrocība

- (107) Itālijas iestādes uzskata, ka aizdevuma nosacījumi ir parasti tirgus nosacījumi. Valsts piešķirtā aizdevuma procentu gada likme ir *Euribor* sešiem mēnešiem + 300 bāzes punkti. Darba dienā pirms aizdevuma piešķiršanas *Euroribor* sešiem mēnešiem bija – 0,04 %. Tāpēc procentu likme tika noteikta 2,96 %.
- (108) Itālija apgalvo, ka šī likme atbilst [...] atzinumam, kas tika sagatavots pasākuma Nr. 3 piešķiršanas vajadzībām (sk. 98. apsvērumu). Proti, [...] atzinums liecina, ka procentu likme diapazonā no 2,50 % līdz 3,12 % atbilstu tirgum. Tā kā uzņēmuma *Ilva* situācija nebija būtiski mainījies laikposmā starp pasākumiem Nr. 3 un Nr. 5 (2015. gada decembrī, salīdzinot ar 2015. gada aprīli), Itālijas iestādes uzskata, ka [...] atzinumu var izmantot, lai novērtētu pasākuma Nr. 5 atbilstību tirgum.
- (109) Turklāt Itālija uzsver, ka tas ir prioritāra prasījuma aizdevums – svarīgs papildu fakts, kas jāņem vērā Komisijai, vērtējot ar to saistīto kredītrisku.
- (110) Itālija arī apgalvo, ka pasākuma Nr. 5 mērķis ir veicināt uzņēmuma *Ilva* pārdošanas procesu un ka tas vienlaikus garantē, ka darbības tiek veiktas atbilstīgi prasībām vides, veselības un nodarbinātības aizsardzībai.
- (111) Visbeidzot, Itālija atgādina, ka 2016. gada 9. jūnijā ar Dekrētlikumu Nr. 98/2016 tika veikti grozījumi aizdevuma atmaksas pienākumā, nododot to no uzņēmuma *Ilva* aktīvu pircēja pašam uzņēmumam *Ilva*. Turklāt, tā kā notika pārmaiņas pārdošanas procesā un lai netiktu pārcelts aizdevuma galīgais atmaksas termiņš pēc uzņēmuma *Ilva* aktīvu galīgās atsavināšanas, Dekrētlikuma Nr. 243/2016 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā tika nomainīts aizdevuma atmaksas datums uz 60 dienām pēc uzņēmuma *Ilva* aktīvu galīgās atsavināšanas, tādējādi atdalot to no paziņojuma par uzņēmuma *Ilva* darbības pārtraukšanu.

4. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

4.1. Uzņēmuma *Ilva* piezīmes

- (112) Uzņēmums *Ilva* informēja Komisiju, ka pilnībā piekrīt Itālijas iestāžu iesniegtajiem apsvērumiem, kas apkopoti šā lēmuma 3. iedaļā.

4.2. *Peacelink* piezīmes

- (113) *Peacelink* ir Itālijas nevalstiska organizācija, kas sniedz pārredzamu informāciju iedzīvotājiem par dažādiem tematiem, piemēram, militārajiem vai vides konfliktiem.
- (114) *Peacelink* uzskata, ka bažas, kuras Komisija puda savā lēmumā sākt procedūru, ir pilnīgi pamatotas. Attiecībā uz pasākumu Nr. 1 *Peacelink* apgalvo, ka plānotās tiesas konfiscēto summu izmaksāšanas dēļ valstij būtu jāuzņemas risks saistībā ar tiesas procesa iznākumu. Neviena privāts tirgus dalībnieks nepiekrītu uzņemties šādu risku. Attiecībā uz pasākumu Nr. 2 *Peacelink* uzskata, ka neviens tirgus dalībnieks nebūtu piešķīris aizdevumu uzņēmumam *Ilva* bez valsts iejaukšanās. Turklāt šāda iejaukšanās paredz valsts līdzekļu apdraudējumu, jo tā ietekmē valsts kredītu atmaksas kārtību. Attiecībā uz pasākumu Nr. 3 *Peacelink* uzskata, ka neviens tirgus kreditors nepiešķirtu aizdevumu ar noteikumiem, kādi tika piedāvāti uzņēmumam *Ilva*. Un attiecībā uz pasākumu Nr. 4 *Peacelink* uzskata, ka tas ir valsts atbalsts, jo uzņēmums *Fintecna* piekrita izlīgumam vienīgi Dekrētlikuma Nr. 1/2015 noteikumu dēļ. Turklāt tas, ka uzņēmums *Fintecna* pieder valstij, raisa šaubas par tā spēju rīkoties kā privātam tirgus dalībniekam.
- (115) *Peacelink* arī lūdza Komisijai paplašināt savas padziļinātās izmeklēšanas jomu, iekļaujot valsts atbalstu, kas tika piešķirts saskaņā ar Dekrētlikumu Nr. 191/2015 kā aizdevums EUR 300 miljonu apmērā un vēl viens aizdevums EUR 800 miljonu apmērā.
- (116) Visbeidzot, *Peacelink* iesniedza apsvērumus par uzņēmuma *Ilva* vides aspektiem, kuriem šajā valsts atbalsta procedūrā nav nekādas nozīmes.

4.3. *WV Stahl* piezīmes

- (117) *WV Stahl* ir Vācijas tērauda rūpniecības nozares tirdzniecības asociācija. Tās birojs atrodas Diseldorfā.

- (118) *WV Stahl* piekrit šaubām, kuras Komisija puda savā lēmumā sākt procedūru. Attiecībā uz pasākumu Nr. 1 *WV Stahl* uzskata, ka tiesas konfiscēto summu izmaksāšana avansā radītu ekonomisku priekšrocību uzņēmumam *Ilva*. Attiecībā uz pasākumu Nr. 2 *WV Stahl* uzskata, ka prioritārs prasījums darbojas kā garantija un tāpēc tas ir nelikumīga atbalsta rādītājs. *WV Stahl* uzskata, ka valsts atbalsta esība pasākumā Nr. 3 ir acīmredzama. Attiecībā uz pasākumu Nr. 4 *WV Stahl* paskaidro, ka tirgus ekonomikas dalībnieks nepiekrīstu šādam darījumam.
- (119) *WV Stahl* brīdināja Komisiju par iespējamu papildu valsts atbalsta piešķiršanu divu aizdevumu veidā attiecīgi EUR 300 miljonu un EUR 800 miljonu apmērā. *WV Stahl* lūdza Komisijai pārliecināties, vai uzņēmumam *Ilva* netiek piešķirts papildu valsts atbalsts. Jo īpaši jebkuriem valsts izdevumiem saistībā ar pasākumiem, kas ir steidzami nepieciešami, lai novērstu esošu piesārņojumu un nodrošinātu sabiedrības veselību Taranto, ir jāatbilst principam “piesārņotājs maksā” un tie nedrīkst būt priekšnoteikums uzņēmuma *Ilva* tērauda rūpnīcas modernizēšanai.
- (120) Visbeidzot, *WV Stahl* lūdz Komisijai nodrošināt ātru jebkura tāda atbalsta atgūšanu, kas varētu tikt atzīts par nesaderīgu pēc padziļinātas izmeklēšanas. Attiecībā uz valsts atbalstu aizdevumu veidā atbalsta summa ir jāaprēķina, pamatojoties uz starpību starp valsts iekasēto procentu likmi un to, ko varētu uzskatīt par tirgus likmi atbalsta piešķiršanas laikā.

4.4. *Riva Fire SpA* piezīmes

- (121) *Riva Fire SpA* (turpmāk “*Riva Fire*”) kontrolēja uzņēmumu *Ilva* no 1995. gada, kad tas iegādājās uzņēmumu no *IRI*, līdz 2013. gada 4. jūnijam, kad uzņēmuma *Ilva* tērauda rūpnīcas pārvaldība tika nodota valdības ieceltam komisāram saskaņā ar Dekrētlikumu Nr. 61/2013.
- (122) *Riva Fire* apsvērumu mērķis ir atjaunot to, ko *Riva Fire* uzskata par uzņēmuma vēstures īsto versiju, līdz tika ierosināts uzņēmuma *Ilva* maksātnespējas process saskaņā ar Dekrētlikumu Nr. 1/2015. Jo īpaši *Riva Fire* apgalvo, ka tas tika nepamatoti atbrīvots no uzņēmuma *Ilva* pārvaldības ar vairākiem pasākumiem, kuri tika veikti saskaņā ar Itālijas tiesu varu un izpildvaru, neļaujot tam aizstāvēt savu viedokli pienācīgā pretrunu procedūrā, izmantojot savas tiesības aizstāvēties.
- (123) *Riva Fire* īpaši nekomentē kādu no pasākumiem, kuri ir lēmuma sākt procedūru vai lēmuma par paplašināšanu priekšmets.
- (124) Tomēr *Riva Fire* uzsver pretrunas, kuras tas saskata Itālijas iestāžu iesniegtajos faktos. Kā norāda *Riva Fire*, no vienas puses, saistībā ar Komisijas valsts atbalsta izmeklēšanu Itālijas iestādes apgalvoja, ka uzņēmumam *Ilva* piešķirtie valsts līdzekļi nav valsts atbalsts, jo tie nebija jāizmanto vides atveseļošanai, taču, no otras puses, saistībā ar Komisijas pārkāpuma procedūru vides jomā tās apgalvoja, ka ar uzņēmuma *Ilva* rūpnīcu Taranto nebija saistīts nekāds vides vai veselības apdraudējums.

4.5. Itālijas piezīmes par ieinteresēto personu piezīmēm

- (125) Komisija nosūtīja uzņēmumu *Riva Fire*, *Peacelink*, *WV Stahl* un *Ilva* apsvērumus Itālijas iestādēm.
- (126) Itālijas iestādes uzskata, ka šie apsvērumi ir vai nu vispārīgi savā formulējumā, vai nenozīmīgi šajā procedūrā. Tās norādīja, ka uz šajā apsvērumu kopumā iekļautajiem vispārīgajiem argumentiem tās jau ir atbildējušas savās piezīmēs saistībā ar lēmumu sākt procedūru un lēmumu par paplašināšanu.
- (127) Turklāt Itālijas iestādes uzskata, ka *Riva Fire* nostāja saistībā ar acīmredzamo pretrunu, kas izklāstīta 124. apsvērumā, ir nepamatota. Itālijas iestādes ir neapstrīdami konstatējušas ārkārtas situāciju veselības un vides jomā Taranto apgabalā. *Riva Fire* citāts par iespējamo vides un veselības apdraudējuma neesību Taranto ir izņemts no konteksta un nekādā veidā neatbilst Itālijas iestāžu oficiālo nostāju.

5. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

5.1. Par iespējamo pretrunu starp valsts atbalsta procedūru un Savienības vides tiesību aktu pārkāpuma procedūru

- (128) Kopumā Itālijas iestādes apgalvo, ka dažādie valsts iejaukšanās pasākumi par labu uzņēmumam *Ilva* ir galvenokārt paredzēti tam, lai novērstu bažas, kuras Komisija puda savā argumentētajā atzinumā. Uzņēmums *Riva Fire* savos apsvērumos par lēmumu sākt procedūru norāda uz pretrunu Itālijas iestāžu apgalvojumos pārkāpuma un valsts atbalsta procedūrā (sk. 124. apsvērumu un Itālijas pretargumentu 127. apsvērumā). Kā norādīja Itālija, Komisija nonāk pretrunā pati ar sevi, ja, no vienas puses, pieprasa Itālijai paātrināt darbus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu Taranto rūpnīcas atbilstību piemērojamajiem vides tiesību aktiem, bet, no otras puses, neļauj Itālijas iestādēm finansēt šos darbus.
- (129) Komisija noraida šo argumentu. Būtībā viena noteikumu kopuma pārkāpuma izbeigšana nepamato cita noteikumu kopuma pārkāpumu. Šajā gadījumā, nodrošinot uzņēmuma *Ilva* atbilstību piemērojamajiem Savienības vides noteikumiem, nedrīkst pārkāpt Savienības valsts atbalsta noteikumus, sniedzot valsts atbalstu, kas nav pieejams uzņēmuma *Ilva* konkurentiem, kuriem arī ir jāpilda Savienības vides noteikumi, negūstot labumu no līdzīga nelikumīga valsts atbalsta.
- (130) Turklāt Itālijas iestādes apgalvo, ka valsts atbalsta pasākumi, kas piešķirti Vides plāna īstenošanai, neatbilst LESD 107. panta 1. punkta piemērošanas jomai, jo tie paredzēti videi nodarītā kaitējuma novēršanai, gaidot, kamēr tiks noskaidrots piesārņotājs, saskaņā ar Direktīvu 2004/35/EK un Itālijas Vides kodeksa 250. pantu, kā arī Komisijas lēmuma sākt procedūru 114. un 115. apsvērumu.
- (131) Komisija uzskata, ka Itālijas iestāžu sagatavotais pamatojums ir kļūdainš tālāk minēto iemeslu dēļ.
- (132) Kā provizorisku piezīmi Komisija atgādina, ka tikai pasākumi Nr. 1 un Nr. 3 ir piešķirti ar likumu Vides plāna īstenošanai.
- (133) Vēl svarīgāk ir tas, ka svarīga ir tikai pasākuma ietekme uz uzņēmumu, nevis valsts iejaukšanās iemesls vai mērķis ⁽⁵⁷⁾. Tā kā svarīga ir tikai pasākuma ietekme uz uzņēmumu, jebkuram mērķim vides jomā vai citam pasākuma mērķim pēc būtības nav nozīmes. Nav nozīmes arī tam, vai priekšrocība uzņēmumam ir obligāta un tas nevar atteikties no šādas priekšrocības vai noraidīt to ⁽⁵⁸⁾.
- (134) Tāpēc valsts iejaukšanās pasākumi, kas veikti saskaņā ar Direktīvas 2004/35/EK 6. panta 3. punktu, nav ārpus LESD 107. panta 1. punkta piemērošanas jomas. LESD 107. panta 1. punkts ir vienlīdz piemērojams abos dažādajos scenārijos: i) ja piesārņotājs netiek noskaidrots un ii) ja piesārņotājs ir noskaidrots, bet neveic vajadzīgos novēršanas pasākumus. Abu scenāriju gadījumā valsts veiktie sakārtošanas pasākumi kļūst par valsts atbalstu, ja valsts atvieglo slogu, kas parasti apgrūtinātu atbalsta saņēmēju, piemēram, uzņēmumu *Ilva*, un nemēģina pieprasīt atpakaļ no noskaidrotā piesārņotāja sakārtošanai iztērētos līdzekļus.
- (135) Šajā gadījumā lēmums sākt procedūru ļauj valstij tikai īslaicīgi atlidzināt steidzamos sakārtošanas pasākumus, tikai tik ilgi, kamēr tiek noteikts piesārņotājs, un ar nosacījumu, ka Itālija pieprasa, lai piesārņotājs atlidzinātu izmaksas ⁽⁵⁹⁾. Tāpēc lēmums sākt procedūru nedod absolūtu un beznosacījuma atļauju izmantot valsts līdzekļus, lai izpildītu argumentētajā atzinumā un/vai uzņēmuma *Ilvas* Vides plānā noteiktās prasības.
- (136) Šajā saistībā, piemēram, Komisija norāda, ka Vides plānā, uz kuru atsaucas Itālija, ir paredzēti vairāki pasākumi, kurus var klasificēt nevis kā "steidzamus sakārtošanas pasākumus", bet gan kā modernizēšanu, lai uzlabotu uzņēmuma *Ilva* veiktspēju atbilstīgi vides standartiem tērauda ražošanai, kas noteikti uzņēmuma *Ilva* vides atļaujā.

⁽⁵⁷⁾ Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedums *Itālija/Komisija*, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, 13. punkts.

⁽⁵⁸⁾ Komisijas 2003. gada 15. oktobra Lēmums 2004/339/EK par Itālijas veiktajiem pasākumiem attiecībā uz RAI SpA (OV L 119, 23.4.2004., 1. lpp.), 69. apsvērumš; ģenerālvokāta N. Fenelija (N. Fennelly) 1998. gada 26. novembra atzinums lietā Francija/Komisija, C-251/97, ECLI:EU:C:1998:572, 26. punkts.

⁽⁵⁹⁾ Lēmuma sākt procedūru 114. un 115. apsvērumš.

- (137) Svarīgākais, ka, ņemot vērā to, ka nozīme ir vienīgi valsts pasākumu ietekmei (un nevis to iemesliem vai mērķiem), nevar secināt, ka pasākumi, kas pēc būtības ir valsts atbalsts, vairs nebūtu atbalsts tikai tāpēc, ka tos izmantotu uzņēmuma *Ilva* Vides plāna vajadzībām. Lēmums sākt procedūru to nepieļauj (un nevarētu pieļaut).
- (138) Nobeigumā jāpiebilst, ka Itālija nevar paļauties uz argumentētajā atzinumā noteiktajām prasībām un Komisijas lēmuma sākt procedūru 114. un 115. apsvēruma formulējumu, lai valsts finansējumu uzņēmuma *Ilva* kārtējām darbībām, kā arī vides izmaksām kvalificētu kā tādu, kas nav atbalsts.

5.2. Atbalsta esība

- (139) Saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu “ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm”.
- (140) LESD 107. panta 1. punktā noteiktie kritēriji ir kumulatīvi. Tāpēc, lai noteiktu, vai attiecīgais pasākums ir atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, ir jābūt izpildītiem visiem tālāk minētajiem nosacījumiem:
- a) atbalsta saņēmējs ir uzņēmums LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, un tas nozīmē, ka tas veic saimniecisku darbību;
 - b) pasākumu finansē no valsts līdzekļiem, un tas ir attiecināms uz valsti;
 - c) pasākums rada ekonomisku priekšrocību;
 - d) šī priekšrocība ir selektīva;
 - e) pasākums rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus un var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (141) Attiecībā uz nosacījuma, ka atbalsta saņēmējam ir jābūt uzņēmumam LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, izpildi Tiesa ir konsekventi definējusi uzņēmumus kā struktūras, kas veic saimniecisko darbību, neatkarīgi no to juridiskā statusa un veida, kurā tie tiek finansēti ⁽⁶⁰⁾, tā kā jebkura darbība, kas ietver preču un pakalpojumu piedāvāšanu tirgū, ir saimnieciska darbība ⁽⁶¹⁾. Komisija norāda, ka uzņēmums *Ilva* ražo un pārdod tēraudu Savienības tirgū un ārvalstīs un ka šī darbība ir kvalificējama kā saimnieciska darbība. Tāpēc Komisija secina, ka uzņēmums *Ilva* neatkarīgi no savas partnerības vai statusa ārkārtas pārvaldībā saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem ir uzņēmums LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- (142) Komisijai ir jāanalizē, vai pārbaudāmie pasākumi rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus un var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Tiek pieņemts, ka tad, ja dalībvalsts piešķirtais atbalsts nostiprina uzņēmuma stāvokli salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, kas konkurē Savienības iekšējā tirgū, ir jāuzskata, ka šāds atbalsts ir ietekmējis tirdzniecību ⁽⁶²⁾. Tāpēc pietiek ar to, ka atbalsta saņēmējs konkurē ar citiem uzņēmumiem tirgos, kuri ir atvērti konkurencei ⁽⁶³⁾. Oglekļa tērauda tirgos, kuros darbojas uzņēmums *Ilva*, ir sāva konkurence un Savienības mēroga tirdzniecība ⁽⁶⁴⁾, un uzņēmums *Ilva* pārdod savus produktus Itālijā un citās dalībvalstīs. Tāpēc visi pārbaudāmie pasākumi rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus un var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (143) Attiecībā uz citiem kritērijiem, kas noteikti LESD 107. panta 1. punktā un šā lēmuma 140. apsvēruma b), c) un d) apakšpunktā, Komisija vērtēs pasākumus vienu pēc otra.

⁽⁶⁰⁾ Tiesas 2000. gada 12. septembra spriedums *Pavlov* un citi, apvienotās lietas C-180/98 līdz C-184/98, ECLI:EU:C:2000:428, 74. punkts; Tiesas 2006. gada 10. janvāra spriedums *Cassa di Risparmio di Firenze SpA* un citi, C-222/04, ECLI:EU: C:2006:8, 107. punkts.

⁽⁶¹⁾ Sk. Tiesas 1987. gada 16. jūnija spriedumu Komisija/Itālija, 118/85, ECLI:EU:C:1987:283, 7. punkts; Tiesas 1998. gada 18. jūnija spriedumu Komisija/Itālija, C-35/96, ECLI:EU:C:1998:303, 36. punkts; Tiesas 2000. gada 12. septembra spriedums *Pavlov* un citi, apvienotās lietas C-180/98 līdz C-184/98, ECLI:EU:C:2000:428, 75. punkts.

⁽⁶²⁾ Sk. jo īpaši Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedumu *Philip Morris*/Komisija, C-730/79, ECLI:EU:C:1980:209, 11. punkts; Tiesas 2001. gada 22. novembra spriedumu *Ferring*, C-53/00, ECLI:EU:C:2001:627, 21. punkts; Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedumu *Itālija/Komisija*, C-372/97, ECLI:EU:C:2004:234, 44. punkts.

⁽⁶³⁾ Vispārējās tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedums *Het Vlaamse Gewest*/Komisija, T-214/95, ECLI:EU:T:1998:77.

⁽⁶⁴⁾ Sk., piem., Komisijas 2006. gada 2. jūnija Lēmumu par *Mittal/Arcelel* apvienošanu (M.4137), kurā Komisija uzskatīja, ka attiecīgā oglekļa tērauda tirgu ģeogrāfiskā teritorija ir vismaz EEZ.

5.2.1. Pasākums Nr. 1

- (144) Kā paskaidrots 21. apsvērumā, 2017. gada 24. maijā *Riva* ģimene un uzņēmums *Ilva* parakstīja izlīguma nolīgumu, ar kuru tika atrisināts strīds starp uzņēmuma *Ilva* ārkārtas pārvaldību un *Riva* ģimenes locekļiem.
- (145) Izlīguma nolīgums ir īsts nolīgums starp privātpersonām, proti, konkrētiem *Riva* ģimenes locekļiem, kuri rīkojās kā uzņēmuma *Ilva* akcionāri, un pašreizējo uzņēmuma *Ilva* vadību atbilstīgi ārkārtas pārvaldībai. [...] Uzņēmums *Ilva* nav minēto kriminālprocesu dalībnieks. Summas, kas ir jāpārskaita uzņēmumam *Ilva* saskaņā ar izlīguma nolīgumu, ietver: i) *Riva* aktīvus *Riva* ģimenes kontos ārvalstu bankās, kuri ir noteikti jādara pieejami uzņēmumam *Ilva* Dekrētlíkuma Nr. 1/2015 3. panta 1. punktā paredzētajā juridiskajā formā, proti, kā obligācijas, kas jāparaksta *Fondo Unico di Giustizia*, neatgriežot obligācijas *Riva* ģimenei pat attaisnošanas gadījumā; un ii) papildu summu EUR 145 miljonu apmērā.
- (146) Salīdzinot ar situāciju laikā, kad tika pieņemts lēmums sākt procedūru, šis izlīguma nolīgums ir jauns fakts, kas ir jāņem vērā Komisijas galīgajā novērtējumā par pasākumu Nr. 1, jo īpaši attiecībā uz uzņēmumam *Ilva* piešķirto priekšrocību un pasākuma attiecināmību uz valsti.
- (147) Šajā saistībā netiek apstrīdēts tas, ka sākotnēji tā bija Itālijas iestāžu iecere nodot *Riva* aktīvus uzņēmumam *Ilva* pirms kriminālprocesa beigām, kā izklāstīts lēmumā sākt procedūru. Tomēr tas ir fakts, ka neatkarīgi no Dekrētlíkuma Nr. 1/2015 noteikumiem un tiem sekojošā *Decreto di Trasferimento* *Riva* aktīvi netika nodoti, jo Šveices tiesa stingri iebilda pret rīkojuma izpildi bez aktīvu šķietamo īpašnieku – *Riva* ģimenes locekļu – iepriekšējas piekrišanas. Situāciju varēja atrisināt tikai tad, ja pilnīgi privātā izlīguma nolīgumā *Riva* ģimene pati nolemtu nodot tās kontrolētos aktīvus uzņēmumam *Ilva* ⁽⁶⁵⁾. Fakts ir arī tas, ka izlīguma nolīguma darbības joma ne visā pilnībā atbilst visai Itālijas iestāžu noteiktajai Dekrētlíkuma Nr. 1/2015 struktūrai: pirmkārt, uzņēmumam *Ilva* faktiski pārskaitītās summas ir lielākas, nekā noteikts šajā dekrētlíkumā, un, otrkārt, *Riva* ģimenei apmaiņā pret summu pārskaitīšanu tika piešķirti svarīgi ekvivalenti.
- (148) Privāta izlīguma nolīguma esība un tas, ka situācija atrisinājās tikai pēc šā nolīguma parakstīšanas, pierāda to, ka lēmums nodot *Riva* aktīvus uzņēmumam *Ilva* galu galā bija i) daļa no plašāka darījuma, kas saskaņoja *Riva* ģimenes un uzņēmuma *Ilva* privātās intereses, un ii) to pieņēma *Riva* ģimene un uzņēmums *Ilva* (nevis valsts). Tas ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai paliek spēkā Komisijas sākotnējās šaubas par to, vai darījums dotu ekonomisku priekšrocību uzņēmumam *Ilva* un vai tas ir attiecināms uz valsti.
- (149) Attiecībā uz *Riva* aktīvu nodošanas uzņēmumam *Ilva* attiecināmību uz valsti Komisija norāda, ka šī nodošana bija daļa no plašāka darījuma, par kuru lēma *Riva* ģimene un uzņēmums *Ilva*. Un atkal netiek apstrīdēts tas, ka sākotnēji tā bija Itālijas iestāžu iecere nodot aktīvus no *Riva* ģimenes uzņēmumam *Ilva* pirms kriminālprocesa beigām. Tomēr galīgo lēmumu *Riva* ģimene pieņēma ar izlīguma nolīgumu, kuru īstenojot, *Riva* ģimenes vēstule, kurā bija uzdots ārvalstu bankām piešķirt līdzekļus, ļāva efektīvi veikt nodošanu uzņēmumam *Ilva*. Tāpēc *Riva* aktīvu nodošanas uzņēmumam *Ilva* pamats ir privātais izlīguma nolīgums starp *Riva* ģimeni un uzņēmumu *Ilva*, kas nav attiecināms uz valsti.
- (150) Turklāt attiecībā uz ekonomiskas priekšrocības esību Komisija konstatē, ka, pamatojoties uz izlīguma nolīgumu ar *Riva* ģimeni, nešķiet, ka uzņēmums *Ilva* būtu saņēmis kādu labumu, ko tas nebūtu saņēmis parastos tirgus apstākļos. *Riva* ģimenei bija stimulēti sākt izlīguma sarunas, jo tā bija pakļauta riskam palikt parādā uzņēmumam *Ilva* EUR [...] par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām, pieņemot, ka valsts tiesnesis apstiprinātu visas uzņēmuma *Ilva* prasības. Savukārt uzņēmumam *Ilva* bija steidzami nepieciešama likviditāte gan kārtējo darbību finansēšanai, gan Vides plānā noteikto sakārtošanas pasākumu veikšanai. Tāpēc uzņēmums *Ilva* piekrita atteikties no turpmākām prasībām (kuru vērtība, iespējams, varētu būt līdz pat EUR [...]) apmaiņā pret tūlītēju aktīvu nodošanu apmēram EUR 1,2 miljardu apmērā, no kuriem daļa ir *Riva* aktīvi, uz kuriem attiecas Dekrētlíkums Nr. 1/2015. Šāda rīcība ataino to, ka piesardzīgi tirgus dalībnieki, kas nevēlas ciest zaudējumus, var izvēlēties atrisināt strīdu

⁽⁶⁵⁾ Šajā saistībā jāatzīmē, ka *Riva* aktīvi palika *Riva* ģimenes bankas kontos ārpus Itālijas līdz izlīguma nolīguma izpildes beigām 2017. gada jūnijā.

miermīlīgi, nevis vēršties pie tiesneša vai miertiesneša pēc ilgstošas tiesvedības. Ņemot to vērā, nekas neliecina, ka uzņēmuma *Ilva* un *Riva* ģimenes izlīguma nolīgums netika parakstīts abu privātpersonu abpusējās interesēs. Tāpēc, tā kā izlīguma nolīgums kopumā tika parakstīts parastos tirgus apstākļos starp uzņēmumu *Ilva* un tā akcionāriem un tāpēc nedod ekonomisku priekšrocību uzņēmumam *Ilva*, arī *Riva* aktīvu nodošana, kas ir vispārīga izlīguma daļa, nedod ekonomisku priekšrocību uzņēmumam *Ilva*.

- (151) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka *Riva* aktīvu nodošana uzņēmumam *Ilva* Dekrētlikumā Nr. 1/2015 paredzētajā juridiskajā formā nedod ekonomisku priekšrocību un nav attiecināma uz Itālijas valsti.

5.2.1.1. Secinājums par pasākumu Nr. 1

- (152) Pamatojoties uz iepriekš minētajiem faktiem, Komisija secina, ka īstenotais pasākums nav attiecināms uz valsti. Tā kā LESD 107. panta 1. punktā paredzētie kritēriji ir kumulatīvi, Komisija secina, ka pasākums Nr. 1 nav valsts atbalsts.

5.2.2. Pasākums Nr. 2

5.2.2.1. Ekonomiska priekšrocība, ko sniedz valsts līdzekļi

- (153) Lai novērtētu, vai pasākums Nr. 2 sniedz ekonomisku priekšrocību uzņēmumam *Ilva*, Komisija vispirms analizēja Itālijas argumentus, kas izklāstīti 87. apsvērumā, attiecībā uz šā pasākuma regulatīvo būtību. Kā norādīja Itālija, attiecīgā tiesību norma īsteno vispārēju tiesību principu, kas ļauj piemērot prioritāra prasījuma statusu kredītiem, ja tas nepieciešams uzņēmuma vērtības saglabāšanai un tā aktīvu pārvaldībai.
- (154) Pieņemot pasākumu Nr. 2, Itālija piemēroja prioritārā prasījuma režīmu visiem valstij stratēģiski svarīgiem gandrīz maksātnespējīgiem uzņēmumiem, tādiem kā *Ilva*, un šāds režīms ir maksātnespējas procedūru kopīga iezīme. Tā ir svarīga iezīme vispārīgajā maksātnespējas tiesiskajā regulējumā, kas attiecas uz visiem maksātnespējīgiem vai gandrīz maksātnespējīgiem uzņēmumiem Itālijā (*“Legge Fallimentare”*, kā noteikts 1942. gada 16. marta *Regio decreto*, Nr. 267 (sk. 92. apsvērumu)).
- (155) Komisija uzskata, ka, tā kā Itālija rīkojās kā valsts regulatīvā iestāde, nevis ieguldītājs, nav pamata piemērot tirgus ekonomikas dalībnieka testu attiecībā uz pasākumu Nr. 2 ⁽⁶⁶⁾. Citiem vārdiem sakot, pieņemot pasākumu Nr. 2, Itālija rīkojās, pildot savas regulatīvās valsts pilnvaras, lai saglabātu tādu uzņēmumu aktīvu vērtību, kuriem draud maksātnespēja, nevis kā tirgus dalībnieks. Patiesi, ar pasākumu Nr. 2 Itālija vienpusēji atkārtoti noteica uzņēmuma *Ilva* kreditoru prioritāti, un to nevar salīdzināt ar privātpersonu veiktām darbībām. Tikai valstij ir pilnvaras pakārtot visas pašreizējās prasības (tostarp prioritāro aizņēmumu) jaunākajām prasībām, un tādas pilnvaras nav privātajiem kreditoriem vai privātpersonām vispār. Tāpēc pasākumam Nr. 2 nevar piemērot tirgus ekonomikas dalībnieka testu.
- (156) Tā kā tirgus ekonomikas dalībnieka testu nevar piemērot, izšķirošais kritērijs, lai noteiktu, vai pasākums Nr. 2 piešķir priekšrocību, nav tas, vai valsts pasākuma dēļ palielinās vai samazinās valsts līdzekļu apmērs. Tomēr Komisijai aizvien ir jānovērtē, vai pasākums Nr. 2 paredz kādu citu valsts līdzekļu izraisītu priekšrocības formu.
- (157) Iepriekš minētajos apstākļos iespējami mazāka iespējamība valstij atgūt parādus no valsts struktūrām pēc tam, kad jaunam parādam tiek piešķirts prioritāra prasījuma statuss, ir tikai attiecīgā regulatīvā pasākuma blakusefekts. Attiecīgā likuma grozījumu galvenais mērķis un sekas nebija atteikties no uzņēmuma *Ilva* parāda valstij, tādējādi atbalstot uzņēmumu *Ilva*. Turklāt, kā norādīja Itālijas iestādes, prioritārā prasījuma statusu aizdevumiem var piešķirt arī saskaņā ar vispārējo maksātnespējas likumu (92. apsvēruma) un ir empīriski pierādījumi tam, ka Itālijā aizvien biežāk tiek izmantoti kredīti maksātnespējīgiem uzņēmumiem, noslēdzot Tiesas uzraudzītus sadarbības līgumus, kopš 2010. gadā ieviestajām reformām, kas ir pakāpeniski paplašinājušas prioritāra prasījuma kredītu darbības jomu ⁽⁶⁷⁾. Kā apstiprināja Tiesa, valsts līdzekļu pārskaitīšana, ja tā ir

⁽⁶⁶⁾ Tiesas 2012. gada 5. jūnija spriedums Komisija/EDF, C-124/10 P, ECLI:EU:C:2012:318, 80. un 81. punkts.

⁽⁶⁷⁾ *“Finanziamenti Alle Imprese in Crisi E Priorità Nel Rimborso: Gli Effetti Della Prededucibilità Nel Concordato Preventivo”* E. Brodi, L. Casolaro; Itālijas Banka, Īpašais dokuments Nr. 387, 2017. gada septembris.

pasākuma neatņemama daļa, neizraisa negatīvu netiešu ietekmi uz valsts ieņēmumiem regulatīvu pasākumu dēļ⁽⁶⁸⁾. Tāpēc, tā kā iespējamā negatīvā ietekme uz uzņēmumam *Ilva* piešķirtajiem valsts kredītiem ir neatņemama prioritāra prasījuma režīma daļa maksātnespējas procesos Itālijā, tas nevar būt līdzeklis īpašas priekšrocības piešķiršanai uzņēmumam *Ilva* no valsts līdzekļiem.

5.2.2.2. Secinājums par pasākumu Nr. 2

- (158) Komisija secina, ka pasākums Nr. 2 nepiešķir uzņēmumam *Ilva* ekonomisku priekšrocību no valsts līdzekļiem. Tā kā LESD 107. panta 1. punktā paredzētie kritēriji ir kumulatīvi, Komisija secina, ka pasākums Nr. 2 nav valsts atbalsts.

5.2.3. Pasākums Nr. 3

5.2.3.1. Valsts līdzekļi un attiecināmība

- (159) Attiecībā uz šā pasākuma valstisko izcelsmi Komisija konstatē, ka pasākums ir Ekonomikas un finanšu ministrijas piešķirta aizdevuma garantija.
- (160) Ņemot vērā to, ka dalībvalsts jēdziens ietver visu līmeņu valsts iestādes neatkarīgi no tā, vai iestāde ir valsts, reģionāla vai vietēja iestāde, Komisija secina, ka pasākums ir attiecināms uz valsti.
- (161) Valsts garantijas apdraud valsts līdzekļus, jo vajadzības gadījumā tās tiktu izmaksātas no valsts budžeta. Šā iemesla dēļ un pretēji Itālijas iestāžu argumentam pat pienācīgi atlīdzinātas valsts garantijas ietver valsts līdzekļus. Turklāt, kā izklāstīts tālāk, Komisija šajā gadījumā konstatē arī to, ka, tā kā Itālijas iekasētā garantijas maksa ir mazāka par to, kas atbilstu tirgus nosacījumiem, Itālijas valsts arī atteicās – un aizvien atsakās – no līdzekļiem, kurus tā iegūtu ar lielāku, tirgum atbilstīgu garantijas maksu. Valsts garantijas, tostarp iekasētās maksas, noteikumu novērtēšana var vienīgi izslēgt ekonomiskas priekšrocības esību (ja tie neatbilst tirgus noteikumiem), nevis valsts līdzekļu esību, kas ir neapstrīdama. Tāpēc Komisija secina, ka pasākums Nr. 3 ietver valsts līdzekļus.

5.2.3.2. Ekonomiska priekšrocība

- (162) Iedibinātajā judikatūrā ir noteikts, ka, lai noteiktu, vai valsts pasākums ir atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, cita starpā ir jānosaka, vai saņēmējs uzņēmums guva ekonomisku priekšrocību, ko tas nebūtu guvis parastos tirgus apstākļos⁽⁶⁹⁾.
- (163) Ekonomiska priekšrocība pastāv, ja uzņēmuma finanšu stāvoklis ir uzlabojies valsts tādas iejaukšanās rezultātā, kuras nosacījumi atšķiras no parastajiem tirgus nosacījumiem⁽⁷⁰⁾. Tomēr ne vienmēr valsts iestādes iejaukšanās piešķir priekšrocību atbalsta saņēmējam un kā tāda tā nav atbalsts, ja tiek veikta atbilstīgi parastiem tirgus nosacījumiem. Citiem vārdiem sakot, ja valsts iestāde rīkojas tā, kā rīkotos piesardzīgs tirgus ekonomikas dalībnieks līdzīgos apstākļos, tas nebūtu valsts atbalsts.
- (164) Šajā saistībā Itālijas iestādes apgalvo, ka prēmija, ko iekasēja Itālijas iestādes par valsts garantiju, tika noteikta atbilstīgi [...] eksperta ieteikumam⁽⁷¹⁾. Pēc būtības atlīdzība par valsts uzņemto risku atbilst atlīdzībai, ko būtu pieprasījis piesardzīgs tirgus ekonomikas dalībnieks, un garantija nepiešķir ekonomisku priekšrocību uzņēmumam *Ilva*.
- (165) Savukārt ieinteresētās personas savās piezīmēs par pasākumu Nr. 3 norādīja, ka tirgus ekonomikas dalībnieks nebūtu piekritis šādiem finanšu nosacījumiem. Jo īpaši WV *Stahl* lūdz Komisijai noteikt piemērojamo tirgus likmi un nesaderīgā atbalsta summu, kas bija starpība starp tirgus likmi un faktisko likmi, ko Itālijas iestādes iekasēja no uzņēmuma *Ilva*.

⁽⁶⁸⁾ Tiesas 2001. gada 13. marta spriedums *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160, 62. punkts. Tiesas 1993. gada 17. marta spriedums *Sloman Neptun Schiffahrts AG*, apvienotās lietas C-72/91 un C-73/91, ECLI:EU:C:1993:97, 20. un 21. punkts, sk. arī Tiesas 1998. gada 7. maija spriedumu *Viscido* un citi, apvienotās lietas C-52/97, C-53/97 un C-54/97, ECLI:EU:C:1998:209, 13. un 14. punkts, un Tiesas 1993. gada 30. novembra spriedumu *Kirsammer-Hack*, C-189/91, ECLI:EU:C:1993:907, 17. un 18. punkts, par to, ka konkrētu darba likuma noteikumu nepiemērošana nenožīmē, ka tiek pārskaitīti valsts līdzekļi.

⁽⁶⁹⁾ Tiesas 1999. gada 29. jūnija spriedums *DMT*, C-256/97, ECLI:EU:C:1999:332, 22. punkts.

⁽⁷⁰⁾ Tiesas 1996. gada 11. jūlija spriedums *SFEI* un citi, C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, 60. punkts; Tiesas 1999. gada 29. aprīļa spriedums *Spānija/Komisija*, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210 41. punkts.

⁽⁷¹⁾ Sk. šā lēmuma 98. apsvērumu.

- (166) Kā provizorisku piezīmi Komisija vēlas norādīt, ka attiecīgās valsts garantijas piešķiršanas laikā bija sāktu uzņēmuma *Ilva* maksātnespējas procedūra. Pēc būtības tas kvalificējās kā grūtībās nonācis uzņēmums saskaņā ar 20. punkta c) apakšpunktu Pamatnostādnēs par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai ⁽⁷²⁾.
- (167) Paziņojuma par garantijām 4.1. iedaļā Komisija paskaidro, ka “grūtībās nonākušiem uzņēmumiem tirgus garantijas devējs, ja tāds ir, izsniedzot garantiju, prasa augstu prēmiju, ņemot vērā saistību paredzamo nepildīšanu. Ja iespēja, ka aizņēmējs nevarēs atmaksāt aizdevumu, kļūst īpaši augsta, šī tirgus likme var nepastāvēt un īpašos gadījumos garantijas atbalsta elements var izrādīties tikpat liels, cik summa, kuru faktiski sedz garantija” ⁽⁷³⁾. Šādu pieeju izmantoja arī Tiesa, kas noteica, ka tad, ja valsts piešķir garantiju bankas aizdevumam grūtībās nonākušam uzņēmumam “bez pienācīgas apsvēršanas”, šādas garantijas ir uzskatāmas par atbalstu garantētā aizdevuma apmērā ⁽⁷⁴⁾.
- (168) Ņemot to vērā, Komisija vispirms novērtēja, vai pārbaudāmajā lietā bija apstākļi, kuros iespēja, ka aizņēmējs nebūtu spējīgs atmaksāt aizdevumu, ir tik liela, ka garantētā aizdevuma summa ir atbalsts pilnā apmērā. Grūtībās nonācis uzņēmums ir uzņēmums, kurā ir bijis nopietns ekonomisks un finansiāls satricinājums un kurš bez valsts iejaukšanās gandrīz noteikti izbeigtu uzņēmējdarbību šīs vai vidējā termiņā. Šajos apstākļos ir iespējams, ka neviens tirgus dalībnieks nepiešķirtu aizdevumu vai garantiju šādam uzņēmumam ar jebkādu likmi, tāpēc jebkurš valsts aizdevums vai garantija šādam uzņēmumam būtībā būtu atbalsts (garantētā) aizdevuma pilnā apmērā. Tomēr šis centrālais pieņēmums ir jāpārbauda salīdzinājumā ar katras lietas faktiem un, ja pret atbalsta saņēmēju ir ierosināts maksātnespējas process, attiecībā pret attiecīgajā dalībvalstī piemērojamajiem maksātnespējas noteikumiem.
- (169) Attiecībā uz pēdējo minēto aspektu Komisija norāda, ka Itālijas maksātnespējas tiesību aktos lielu uzņēmumu likvidācijas procesa gadījumā augstāka atmaksas prioritāte (*pre-deduzione*) ir noteikta jauniem aizdevumiem, kas tika piešķirti maksātnespējas procesa laikā, salīdzinājumā ar aizdevumiem, kas tika piešķirti pirms paziņojuma par maksātnespēju izdošanas. Turklāt atšķirībā no aizdevumiem, kas tika piešķirti pirms paziņojuma par maksātnespēju izdošanas, par aizdevumiem, kas tika piešķirti maksātnespējas procesa laikā, turpina krāties procenti. Šo noteikumu mērķis ir stimulēt iespējamus kreditorus atbalstīt uzņēmumu maksātnespējas procesa laikā, lai nepieļautu tā aktīvu vērtības samazināšanos, gaidot procesa iznākumu (pārstrukturēšanu, pārdošanu vai likvidāciju).
- (170) Tikai tas vien, ka šādi noteikumi pastāv, liecina, ka aizdevēji dažos gadījumos piekrīt aizdot jaunus līdzekļus uzņēmumiem, kas atrodas maksātnespējas procesā (t. i., grūtībās nonākušiem uzņēmumiem).
- (171) Tas arī liecina, ka iemesls, kāpēc aizdevējs vai galvotājs sadarbojas ar grūtībās nonākušu aizņēmēju, var nedaudz atšķirties no iemesla, kāds būtu parastā uzņēmējdarbības situācijā. No vienas puses, abās situācijās aizdevējs vai galvotājs vērtēs iespējamību, ka aizņēmējs nespēj atmaksāt aizdevumu. No otras puses, parastā uzņēmējdarbības situācijā uzsvars vispirms būs uz iespējamu aizņēmēja saistību nepildīšanu, savukārt gadījumā, kad ir iespējams, ka aizņēmējs kādā brīdī nepildīs savas saistības, varētu tikt pievērsta lielāka uzmanība saistību nepildīšanas zaudējumiem (SNZ) attiecībā uz aizdevumu vai garantiju.
- (172) Maksātnespējas procesā esošu lielu uzņēmumu gadījumā, ja vien nav liela iespējamība, ka uzņēmums pats veiksmīgi pārstrukturēsies vai to nopirks jauns ieguldītājs kopā ar tā saistībām, SNZ attiecībā uz jaunu aizdevumu galvenokārt būs atkarīgi no paredzētās uzņēmuma likvidācijas vērtības, attiecībā uz kuru aizdevējam būs atmaksas prioritāte saskaņā ar piemērojamajiem prioritārā prasījuma noteikumiem. Dažos gadījumos paredzamā likvidācijas vērtība var būt zemāka nekā uzņēmuma prioritārā prasījuma parādu summa. Šādos gadījumos uzņēmumam var būs grūtības piekļūt privātam finansējumam un ir lielāka iespējamība, ka valsts garantija radīs priekšrocību visas garantētās summas apmērā. Tomēr gadījumos, kad paredzamā likvidācijas procesa vērtība ir liela, privātiem aizdevējiem (vai galvotājiem), kas nodarbojas ar riskantiem kredītiem, var būt ekonomisks pamatojums piešķirt aizdevumu.
- (173) Uzņēmuma *Ilva* gadījumā veiksmīgais pārdošanas rezultāts liecina, ka uzņēmuma *Ilva* aktīvu tirgus vērtība palika augsta neatkarīgi no uzņēmuma saimnieciskajām grūtībām: šie aktīvi tika pārdoti par summu EUR 1,8 miljardi. Šī summa nav īpaši pārsteidzoša, ņemot vērā uzņēmuma *Ilva* konkurētspējas priekšrocības: Taranto rūpnīca ir lielākā integrētā tērauda ražošanas rūpnīca Dienvideiropā un uzņēmuma *Ilva* rūpnīcas ir stratēģiski izvietotas svarīgos importa un eksporta maršrutos un tuvu Eiropas otra lielākā tērauda ražošanas tirgus (Itālijas) centram.

⁽⁷²⁾ OVC 249, 31.7.2014., 1. lpp.

⁽⁷³⁾ OVC 155, 20.6.2008., 10. lpp.

⁽⁷⁴⁾ Tiesas 2003. gada 28. janvāra spriedums Vācija/Komisija, C-334/99, ECLI:EU:C:2003:55 138. punkts.

- (174) Uzņēmuma *Ilva* aktīvu tirgus vērtības un sliktās saimnieciskās veikspējas neatbilstību var izskaidrot ar vairākiem īpašiem faktoriem, tostarp abiem tālāk izklāstītajiem faktoriem:
- a) uzņēmuma *Ilva* ražošana ir administratīvi ierobežota līdz 6 miljoniem tonnu, kas ir daudz mazāk par kopējo ražošanas jaudu, jo tad, ja uzņēmums darbotos ar pilnu ražošanas jaudu ar pašreizējo vides aprikojumu, tiktu nodarīts kaitējums videi. Tā kā tādas tērauda ražotnes kā Taranto rūpnīca ir ārkārtīgi kapitālietilpīgas, ar lielām pastāvīgajām izmaksām, šīm ražotnēm ir jādabojas gandrīz ar pilnu jaudu, lai tās būtu ienesīgas. Uzņēmuma *Ilva* ražošanas ierobežojums, kas noteikts ar vidi saistītu iemeslu dēļ, neizbēgami izraisīja tā ienesīguma samazināšanos. Tomēr, veicot pareizus ieguldījumus vides jomā, uzņēmums *Ilva* varētu atgriezties pie optimālāka ražošanas līmeņa. Šis potenciāls izskaidro to, kāpēc uzņēmuma *Ilva* aktīvi palika vērtīgi tādu iespējamo ieguldītāju skatījumā, kuri bija gatavi veikt ieguldījumus;
 - b) uzņēmumam *Ilva* bija ārkārtas pārvaldība piecus gadus – vispirms vides jautājumu dēļ, pēc tam finanšu grūtību dēļ. Tā kā uzņēmums *Ilva* aktīvi nedarbojās parastos tirgus apstākļos vairākus gadus, uzņēmumam radās finanšu grūtības, un tas nozīmē, ka šos aktīvus nevarēja izmantot ienesīgi ar parastiem tirgus nosacījumiem un pareiza apmēra privātiem ieguldījumiem.
- (175) Uzņēmuma *Ilva* finanšu grūtību iemesli bija zināmi ilgu laiku. Tā kā tie nebija saistīti ar uzņēmuma *Ilva* aktīvu patieso vērtību, tie netraucēja tirgus dalībniekiem interesēties par uzņēmuma *Ilva* aktīvu iegādi ne vien pēdējā pārdošanas procesa laikā, bet arī ilgi pirms tam ⁽⁷⁵⁾.
- (176) Var secināt, ka jau tad, kad tika piešķirta valsts garantija 2015. gada aprīlī, pamatoti varēja paredzēt, ka uzņēmuma *Ilva* aktīvu pārdošanas vai likvidācijas cena būs augsta. Tā kā Itālijas maksātnespējas tiesību aktos lielu uzņēmumu gadījumā ir noteikts, ka jauni aizdevumi ir prioritāra prasījuma aizdevumi, šī pārdošanas cena likvidācijas procesā tiktu primāri izmantota jauno aizdevumu atmaksai (vai šo aizdevumu garantiju atmaksai, ja tādas tiktu izmantotas). Pamatojoties uz Itālijas iestāžu iesniegto informāciju, bija paredzams, ka laikā, kad tika piešķirts pasākums Nr. 3, uzņēmuma *Ilva* parādi tiktu atmaksāti šādā secībā ⁽⁷⁶⁾:

1. grafiks

Uzņēmuma *Ilva* parādu atmaksas secība 2015. gada aprīlī

[..]

- (177) Ņemot vērā to, cik liela ir starpība starp pārbaudāmo garantēto aizdevumu (EUR 400 miljoni), no vienas puses, un citu parādu ar tādu pašu vai augstāku atmaksas prioritāti (apmēram EUR [..]) un uzņēmuma *Ilva* likvidācijas vērtību (EUR 1,8 miljardi, ņemot vērā augstāko cenu, kas tika piedāvāta pēdējā pārdošanas procesā), no otras puses, Komisija secina, ka tirgus ekonomikas dalībnieks varētu piešķirt uzņēmumam *Ilva* aizdevumu vai garantiju ar pienācīgu likmi laikposmā, kad uzņēmumam bija grūtības.
- (178) Šo secinājumu atbalsta fakts, ka uzņēmumam *Ilva* bija pieejams privāts finansējums tā maksātnespējas procesa laikā. Laikā, kad tika piešķirta valsts garantija (2015. gada aprīļa beigās), uzņēmumam *Ilva* bija atvērtas vismaz trīs kredītlīnijas privātās bankās: EUR [..] [..] ⁽⁷⁷⁾, EUR [..] [..] un EUR [..] [..]. Šie kredīti bija faktūrkreditēšanas līnijas, kuru riska profils atšķīrās no Itālijas valsts garantētā EUR 400 miljonu aizdevuma riska profila. Tomēr šo kredītlīniju esība ir papildu rādītājs, kas liecina, ka uzņēmums *Ilva* nebija tādā situācijā, kad neviens kreditors ne ar kādu likmi nepiekrītu finansēt uzņēmuma darbības.
- (179) No iepriekš minētajiem pierādījumiem var secināt, ka šajā gadījumā nav apstākļu, kuros varētu izslēgt atbalsta saņēmēja piekļuvi privātam finansējumam, lai atbalsta elements jebkurā valsts aizdevumā vai garantijā būtu uzskatāms par valsts atbalstu visā aizdevuma vai garantijas apmērā.

⁽⁷⁵⁾ Kā norādīja prese, *ArcelorMittal*, *Marcegaglia* un *Arvedi*, visi tērauda ražošanas uzņēmumi, piemēram, interesējās par uzņēmuma *Ilva* aktīvu iegādi jau 2014. gada rudenī: sk. <http://www.ilsale24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-11-13/ilva-decisivo-ruolo-stato-063904.shtml?uuiid=ABDP2MDC>

⁽⁷⁶⁾ Šo informāciju iesniedza Itālijas iestādes, pamatojoties uz uzņēmuma *Ilva* un tā finanšu konsultantu veikto iekšējo analīzi, neskarot Milānas Tiesas galīgos secinājumus par katra parāda atmaksas prioritāti.

⁽⁷⁷⁾ Pēc tam, kad sākās uzņēmuma *Ilva* maksātnespējas process, [..] samazināja līniju līdz [..] no sākotnējās summas EUR [..] apmērā.

- (180) Pēc tam Komisija vērtēja, vai valsts garantija aizdevumam EUR 400 miljonu apmērā, kas tika piešķirta uzņēmumam *Ilva*, pienācīgi atlīdzina risku, ko uzņēmumam valsts. Šajā saistībā Komisija atsauca uz paziņojumu par garantijām: “Grūtībās nonākušiem uzņēmumiem tirgus garantijas devējs, ja tāds ir, izsniedzot garantiju, prasa augstu prēmiju, ņemot vērā saistību paredzamo nepildīšanu.”
- (181) Šajā gadījumā valsts garantija tika piešķirta ar gada prēmiju 3,12 %. Šī prēmija tika noteikta, pamatojoties uz [...] atzinumu.
- (182) Pretēji Itālijas iestādēm Komisija uzskata, ka [...] atzinumā nav pienācīgi aplēsta atlīdzība, ko piesardzīgs tirgus ekonomikas dalībnieks būtu pieprasījis apmaiņā pret savu garantiju, jo [...] atzinumā nav pienācīgi aplēsta iespējamība, ka garantija tiks izmantota un attiecīgi atmaksāta. Patiesībā [...] atzinuma pamatā ir vienīgi kļūdainais pieņēmums, ka uzņēmumam *Ilva* piešķirtais aizdevums EUR 400 miljonu apmērā tiks nodots jaunam uzņēmumam, kurš ekspluatēs uzņēmuma *Ilva* aktīvus ar labākiem nosacījumiem. Proti, [...] atzinumā ir veikta šā hipotētiskā jaunā uzņēmuma maksāspējas padziļināts izvērtējums un ir secināts, pamatojoties uz jaunā uzņēmuma aplēsto kredīspējas novērtējumu, ka Itālijas valstij ir jāpiemēro garantijas prēmija diapazonā no 1,53 % līdz 3,12 %. Tomēr laikā, kad tika piešķirta garantija, nebija iemesla pieņemt, ka aizdevums EUR 400 miljonu apmērā tiktu automātiski nodots hipotētiskam jaunam uzņēmuma *Ilva* aktīvu īpašniekam ⁽⁷⁸⁾. Šajā kontekstā Itālijas iestādēm bija jāvērtē uzņēmuma *Ilva* (nevis hipotētiskā pircēja) maksāspēja un, pamatojoties uz to, jāaplēš SNZ attiecībā uz aizdevumu.
- (183) Tā kā [...] atzinumu nevar izmantot, lai novērtētu, vai Itālijas valsts iekasētā prēmija pienācīgi atlīdzina risku, Komisijai bija jāizskata tādu likmju etaloni, kuras tika piemērotas uzņēmumiem līdzīgā finanšu stāvoklī kā uzņēmums *Ilva*. Saskaņā ar iedibināto un jaunāko lēmumu pieņemšanas praksi saistībā ar uzņēmumiem, kuri atrodas maksātnespējas procesā un kuri ir paredzēti pārdošanai ⁽⁷⁹⁾, Komisija uzskata, ka bez pieejama alternatīva kredītreitinga un ņemot vērā to, ka uzņēmums *Ilva* bija kvalificējams kā grūtībās nonācis uzņēmums, uzņēmuma *Ilva* reitings ir ne augstāks kā CCC (sk. arī 189. apsvērumu). Attiecīgi Komisija apkopoja finanšu datus no S&P Capital IQ Platform ⁽⁸⁰⁾ datubāzes par to, kāda bija kredītriska mijmaiņas līgumu (CDS) kredītriska starpība un obligāciju ienesīgums uzņēmumiem ar CCC+, D vai SD reitingu laikā, kad tika piešķirts pasākums Nr. 3.
- (184) CDS ir finanšu mijmaiņas nolīgums, ko CDS pārdevējs kompensēs pircējam (parasti – atsaucē aizdevuma kreditors), ja aizdevuma saistības netiks izpildītas (ja debitors neizpildīs aizdevuma saistības). Citiem vārdiem sakot, CDS pārdevējs apdrošina pircēju pret atsaucē aizdevuma saistību neizpildi. Šis instruments kā tāds ir ļoti piemērots, lai sniegtu norādi par to, kādu riska prēmiju/garantijas maksu pieprasītu tirgus dalībnieks, lai nodrošinātos pret aizdevuma saistību nepildīšanas risku. Dati, kas apkopoti no 2015. gada maijā pieejamajiem 11 novērojumiem, liecina, ka CDS kredītriska vērtība aizdevumiem ar desmit gadu atmaksas termiņu ir robežās no 6,3 % līdz 27,7 %, bet mediānas vērtība ir 17,6 %.
- (185) Obligāciju ienesīgums ir labs rādītājs tam, kādas ir uzņēmuma aizņēmuma “visas” izmaksas, t. i., procentu likme un garantijas prēmija kopā, izteiktas procentos. Dati, kas apkopoti no 2015. gada maijā pieejamajiem astoņiem novērojumiem, liecina, ka likme obligācijām ar desmit gadu atmaksas termiņu bija robežās no 5,3 % līdz 35,6 %, bet mediānas vērtība bija 17,0 %. Obligāciju ar divdesmit piecu gadu atmaksas termiņu gadījumā bija pieejami tikai divi novērojumi: uzrādītā likme bija 14,2 %.
- (186) Kā liecina analizētie dati, laikā, kad tika piešķirts pasākums Nr. 3, uzņēmumu ar CCC+, D vai SD reitingu finansējuma izmaksas bija būtiski lielākas nekā izmaksas, kādas bija uzņēmumam *Ilva*, pateicoties valsts garantijai. Patiesi, uzņēmums *Ilva* varēja saņemt aizdevumu, kura kopējās izmaksas (procentu likme [...] + garantijas prēmija 3,12 %) bija [...], lai gan tirgus rādītāji liecina, ka tajā pašā laikposmā kopējās izmaksas bija gandrīz 17 %.
- (187) Šī ticamības pārbaude pierāda, ka pasākumā Nr. 3 noteiktā valsts garantija piešķir ekonomisku priekšrocību uzņēmumam *Ilva*, ko tas nebūtu ieguvis ar tirgus nosacījumiem. Šis konstatējums atbilst konkurentu viedoklim (sk. 118. apsvērumu). Tā kā ir konstatēta ekonomiska priekšrocība, kas nebūtu pieejama ar tirgus nosacījumiem, ir jānoskaidro tās apmērs.

⁽⁷⁸⁾ Patiesībā aizdevums netiks nodots uzņēmuma *Ilva* aktīvu pircējam, *ArcelorMittal*.

⁽⁷⁹⁾ Sk. *ex multis* un jaunākus Komisijas galīgos lēmumus lietās SA.38544 *Kem One* (2015. gada 28. jūlijs), SA 38545 *Mory Global* (2015. gada 6. novembris), SA.38644 *Brandt Groupe* (2016. gada 21. marts).

⁽⁸⁰⁾ <https://www.capitaliq.com>

- (188) Kā paskaidrots iepriekš, Komisija apkopoja dažas norādes par garantiju tirgus likmēm attiecīgajā laikposmā. Tomēr šie dati tika iegūti no struktūrām, kuras nevar pilnībā salīdzināt ar uzņēmumu *Ilva*, un finanšu instrumentiem, kuri atšķiras no uzņēmuma *Ilva* aizdevuma un garantijas, un tāpēc tie nevar būt pienācīgs etalons tam, lai attiecīgās garantijas tirgus likmi varētu noteikt pietiekami precīzi. Izmeklēšanā arī netika atklātas pašreiz kotētas procentu likmes aizdevumiem, kuri būtu līdzīgi uzņēmuma *Ilva* aizdevumam, ar vai bez valsts garantijas, vai šādas garantijas kotētas tirgus likmes. Šādos apstākļos Paziņojumā par garantijām ir noteikts, ka iespējamā priekšrocība, kas saistīta ar garantijas piešķiršanu (kas atbilst iespējamam atbalsta elementam), ir jāaprēķina kā starpība starp konkrēto tirgus procentu likmi, kas atbalsta saņēmējam būtu jāsedz bez garantijas, un procentu likmi, ko tas ieguva ar valsts garantiju, ņemot vērā visas samaksātās prēmijas.
- (189) Komisija uzskata, ka ir piesardzīgi ņemt vērā arī 2008. gada Paziņojumu par atsaucē likmi un diskonta likmi, lai aplēstu pārbaudāmā aizdevuma tirgum atbilstošas likmes aizstājēju. Šajā saistībā uzņēmuma *Ilva* maksātspēja (reitinga) ir zemākā no pieciem iespējamajiem reitingiem, kas paredzēti 2008. gada Paziņojumā, proti, "slikta/finansliālas grūtības (CCC un zemāk)". Turklāt aizdevumam nebija nodrošinājuma, kas garantētu, ka saistību nepildīšanas gadījumā aizdevējiem (vai galvotājam) būtu pieejami pietiekami likvīdi, iespējams, nododami un tūlīt izmantojami uzņēmuma *Ilva* aktīvi. Pamatojoties uz to, Komisija uzskata, ka aizdevuma tirgus procentu likme plus garantija, kas veido pasākumu Nr. 3, ir jāaprēķina aizdevumam, ņemot vērā piemērotu bāzes likmi plus 1 000 bāzes punktu summas rezultātu, kā noteikts 2008. gada Paziņojumā.
- (190) Attiecībā uz piemērotu bāzes likmi 2008. gada Paziņojumā ir ieteikts izmantot viena gada naudas tirgus likmes (t. i., Itālijas gadījumā: *Euribor* viena gada likmi), Komisija saglabā tiesības izmantot īsāku vai garāku atmaksas termiņu konkrētos gadījumos. Šajā gadījumā Komisija uzskata, ka EUR 400 miljonu aizdevuma ar valsts garantiju ļoti garais atmaksas termiņš pamato bāzes likmes izvēli atbilstīgi ilgajam atmaksas termiņam. Tāpēc Komisija nolēmj piemērot darījumu likmi atbilstīgi garantētā aizdevuma svērtajam vidējam ilgumam. Tā kā EUR 400 miljonu aizdevuma atmaksas profils liecina, ka svērtais vidējais ilgums ir 14,86 gadi, piemērota bāzes likme ir 15 gadu darījumu likme. 2015. gada 27. maijā, t. i., laikā, kad trīs privātie aizdevēji piešķīra aizdevumu EUR 400 miljonu apmērā, darījumu likme 15 gadu atmaksas termiņam bija 1,18 % ⁽⁸¹⁾. Pamatojoties uz to, 2008. gada paziņojumā norādītā tirgus procentu likme ir 1,18 % + 1 000 bāzes punkti, t. i., 11,18 %.
- (191) Ar valsts piešķirto garantiju saistītās priekšrocības apmērs ir jāaprēķina atsevišķi no aizdevuma, izmantojot šādu metodiku: starpība starp i) pamatsummas procentu likmi, kas aprēķināta tā, kā paskaidrots 190. apsvērumā, un ii) garantētā aizdevuma kopējām finanšu izmaksām, kas aprēķinātas kā banku noteiktās aizdevuma pamatsummas procentu likmes un valsts noteiktās garantijas prēmijas summa, kas aprēķināta un piemērota laikposmā, kurā uzņēmumam *Ilva* bija pieejamas šīs summas.

5.2.3.3. Selektivitāte

- (192) Valsts garantija, kas definēta kā pasākums Nr. 3, ir *ad hoc* atbalsta pasākums, kas piešķirts vienam uzņēmumam: *Ilva*. Pēc būtības pasākums Nr. 3 ir selektīvs.

5.2.3.4. Secinājums par pasākumu Nr. 3

- (193) Tā kā pasākums Nr. 3 atbilst visiem LESD 107. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, Komisija secina, ka tas ir valsts atbalsts, kura summu var noteikt, izmantojot 191. apsvērumā izklāstīto metodiku.

5.2.4. Pasākums Nr. 4

- (194) Lēmumā sākt procedūru Komisija sākotnēji uzskatīja, ka uzņēmumu *Fintecna* un *Ilva* izlīguma nolīgums ir attiecināms uz Itālijas valsti un tajā ir iesaistīti valsts līdzekļi. Komisija arī pauda šaubas par to, vai, piekrītot ilgstošam izlīgumam 2015. gada martā, uzreiz pēc tam, kad uzņēmums *Ilva* tika pasludināts par maksātnespējīgu, uzņēmums *Fintecna* pieņēma racionālu lēmumu, kādu būtu pieņēmis tirgus ekonomikas dalībnieks līdzīgā situācijā.
- (195) Pamatojoties uz apsvērumiem, kas tika saņemti formālās procedūras laikā, Komisija vispirms novērtēja, vai lēmums atrisināt strīdu bija patiešām racionāls no tirgus ekonomikas dalībnieka viedokļa, t. i., vai šis lēmums piešķir ekonomisku priekšrocību uzņēmumam *Ilva*.

⁽⁸¹⁾ Saskaņā ar datiem, ko Komisija ieguva no *S&P Capital IQ* datubāzes.

5.2.4.1. Ekonomiska priekšrocība

- (196) Kā jau tika norādīts 163. apsvērumā, valsts iestādes iejaukšanās ne vienmēr rada priekšrocību atbalsta saņēmējam un pēc būtības nav atbalsts, ja tā notiek parastos tirgus apstākļos, citiem vārdiem sakot, ja valsts iestāde rīkojas tā, kā būtu rīkojies piesardzīgs tirgus ekonomikas dalībnieks līdzīgos apstākļos.
- (197) Pirmkārt, Komisija padziļinātā analizē izvērtēja apstākļus, kuros uzņēmums *Fintecna* pieņēma lēmumu pēc ilga laika atrisināt strīdu ar uzņēmumu *Ilva*, samaksājot EUR 156 miljonus. Pieņemot lēmumu par izlīgumu, uzņēmumam *Fintecna* bija jāņem vērā ekonomiskā situācija, kāda bija laikā, kad tika pieņemts lēmums par izlīgumu, riska līmenis un izredzes nākotnē ⁽⁸²⁾.
- (198) Šajā saistībā Komisija norāda, ka saistības, kuras radās un kuras uzņēmās valsts pirms privatizācijas, pēc būtības nav apstrīdamas un ka attiecībā uz izlīguma summu, t. i., EUR 156 miljoniem uzņēmums *Fintecna* kā piesardzīgs kreditors 2011. gadā aplēsa riska darījuma ar uzņēmumu *Ilva* vērtību un korigēja to 2014. gadā. Tika aprēķināts, ka riska darījuma vērtība ir EUR [...], t. i., korigētā summa 2014. gadā bija EUR [...]. Lai pienācīgi novērtētu juridiskos riskus, uzņēmums *Fintecna* pasūtīja divus juridiskus atzinumus, kuros katrā atsevišķi tika apstiprināts, ka EUR 156 miljoni bija pieņemama summa, atbilstīga privatizācijas līgumā apstiprinātajam maksimālajam ierobežojumam (EUR [...], bez procentiem, vai EUR [...], ar procentiem) un aplēstajai iespējamā riska darījuma vērtībai (EUR [...]) 2014. gadā).
- (199) Uzņēmums *Fintecna* pieņēma lēmumu par izlīgumu saistībā ar Dekrētlukumu Nr. 1/2015, kurā abas puses tika mudinātas vienoties. Ņemot vērā neatkarīgo juridisko konsultantu saprātīgās aplēses attiecībā uz riskiem, kuri rodas uzņēmuma *Ilva* maksātnespējas gadījumā, tikai tas vien, ka uzņēmums *Fintecna* pieņēma lēmumu par izlīgumu tikai tad, nevis pirms Dekrētlukuma pieņemšanas, nemaina to, ka lēmums par izlīgumu bija racionāls lēmums, kādu pieņemtu tirgus ekonomikas dalībnieks līdzīgā situācijā. Patiesi, piesardzīgs tirgus dalībnieks, kurš nevēlas ciest zaudējumus, var izvēlēties atrisināt strīdu miermīlīgi, nevis vērsties pie tiesneša vai miertiesneša pēc ilgstošas tiesvedības apstākļos, kad tā atbildība pēc būtības ir neapstrīdama un kad tā riska darījuma summa var būt par [...] līdz [...] lielāka nekā tūlītējas izlīgšanas summa. Nešķiet, ka, atliekot izlīgumu vēl ilgāk, uzņēmumam *Fintecna* finanšu iznākums būtu labāks.
- (200) Ņemot vērā to, ka uzņēmuma *Fintecna* veiktie pasākumi atbilst racionāla tirgus ekonomikas dalībnieka rīcībai un ka process pirms lēmuma pieņemšanas ataino *Fintecna* piesardzīgo pieeju attiecībā uz iespējamā izlīguma ar uzņēmumu *Ilva* summu, Komisija secina, ka maksāt mazāk par savām aplēsēm pēc būtības ir saprātīgs privāta tirgus dalībnieka lēmums izlīguma gadījumā un tas pēc būtības nepiešķir priekšrocību uzņēmumam *Ilva*.

5.2.4.2. Secinājums par pasākumu Nr. 4

- (201) Komisija ir pierādījusi, ka pasākums Nr. 4 nepiešķir ekonomisku priekšrocību uzņēmumam *Ilva*. Tā kā LESD 107. panta 1. punktā paredzētie kritēriji ir kumulatīvi, Komisija secina, ka pasākums Nr. 4 nav valsts atbalsts.

5.2.5. Pasākums Nr. 5

5.2.5.1. Valsts līdzekļi un attiecināmība

- (202) Attiecībā uz pasākuma valstisko izcelsmi Komisija konstatē, ka pasākums ir aizdevums, ko Ekonomikas un finanšu ministrija piešķir no valsts budžeta līdzekļiem..
- (203) Ņemot vērā to, ka dalībvalsts jēdziens ietver visu līmeņu valsts iestādes neatkarīgi no tā, vai iestāde ir valsts, reģionāla vai vietēja iestāde, Komisija secina, ka pasākums ir attiecināms uz valsti un tajā ir izmantoti valsts līdzekļi.

5.2.5.2. Ekonomiska priekšrocība

- (204) Savos apsvērumos par lēmumu sākt procedūru *WV Stahl* pieprasīja Komisijai nodrošināt, ka tiek ātri atgūts valsts atbalsts, kas tika piešķirts uzņēmumam *Ilva* aizdevumu veidā neatbilstoši tirgus nosacījumiem, jo iekasētā procentu likme un tirgus likme aizdevumu piešķiršanas laikā bija atšķirīga (sk. 120. apsvērumu). Lai noteiktu, vai pasākums Nr. 5 rada ekonomisku priekšrocību, Komisija uzskata, ka var izmantot to pašu pamatojumu, kas tika izmantots pasākuma Nr. 3 gadījumā, lai gan starp abiem pasākumiem ir divas nozīmīgas faktiskas atšķirības.

⁽⁸²⁾ Pirmās instances tiesas 2007. gada 29. marta spriedums *Scott/Komisija*, T-366/00, EU:T:2012:649, 158. punkts.

- (205) Pirmā faktiskā atšķirība ir tā, ka pasākums Nr. 5 ir valsts atbalsts, savukārt pasākums Nr. 3 ir valsts garantija sindicētam aizdevumam. Tomēr šī faktiskā atšķirība neietekmē 166. līdz 179. apsvērumā izklāstīto pamatojumu, kas ir vienlīdz attiecināms gan uz aizdevumu, gan garantiju.
- (206) Otrā faktiskā atšķirība ir piešķiršanas datums: 2015. gada 30. aprīlis pasākuma Nr. 3 gadījumā un 2015. gada 15. decembris pasākuma Nr. 5 gadījumā. Tomēr Komisija uzskata, ka 166. līdz 179. apsvērumā izklāstītais pamatojums ir attiecināms arī uz pasākuma Nr. 5 piešķiršanas datumu: 2015. gada decembrī uzņēmuma *Ilva* aktīvu paredzamā likvidācijas vērtība aizvien bija augsta un prioritāro prasījumu uzkrātā summa bija palielinājusies par EUR 400 miljoniem (t. i., par pasākuma Nr. 3 summu) salīdzinājumā ar 2015. gada aprīli, sasniedzot kopā aptuveni EUR [...], kas joprojām ir daudz mazāk nekā paredzamā likvidējamo aktīvu vērtība EUR 1,8 miljardi. Turklāt Dekrētlukumā Nr. 191/2015 augstāka prioritāte ir noteikta pasākuma Nr. 5 atmaksai salīdzinājumā ar citiem prioritāriem prasījumiem, kā norādīts 2. grafikā, un tas vēl vairāk palielina iespējamās SNZ attiecībā uz pasākumu Nr. 5.

2. grafiks

Uzņēmuma *Ilva* parādu atmaksas secība 2015. gada decembrī

[...]

- (207) Ņemot vērā iepriekš minēto, šķiet, ka SNZ attiecībā uz aizdevumu aizvien bija diezgan lieli, un Komisija secina, ka privātam aizdevējam, kurš nodarbojas ar riskantiem kredītiem, varētu būt ekonomisks pamatojums piešķirt aizdevumu uzņēmumam *Ilva*.
- (208) Tāpat kā pasākuma Nr. 3 gadījumā Komisija pēc tam novērtēja, vai valsts aizdevuma finanšu noteikumi pienācīgi atlīdzina valsts uzņemto risku. To pašu iemeslu dēļ, kas norādīti pasākuma Nr. 3 gadījumā, Komisija uzskata, ka [...] atzinums nav piemērota metode, lai noteiktu, vai valsts iekasētā gada procentu likme (2,94 %) ir piemērota. Tāpēc Komisija apkopoja līdzīgus datus tiem, kurus tā apkopoja pasākuma Nr. 3 gadījumā (CDS kredītriska starpību un obligāciju ienesīgumu), no *S&P Capital IQ Platform* ⁽⁸³⁾, tikai attiecībā uz pasākuma Nr. 5 piešķiršanas datumu.
- (209) Dati, kas apkopoti no 2015. gada decembrī pieejamajiem 14 novērojumiem, liecina, ka CDS kredītrisks aizdevumiem ar piecu gadu atmaksas termiņu ir robežās no 6,2 % līdz 300,5 %, bet mediānas vērtība ir 44,1 %, un CDS kredītrisks aizdevumiem ar viena gada atmaksas termiņu ir robežās no 3,0 % līdz 648 %, bet mediānas vērtība ir 32,7 %.
- (210) Dati, kas apkopoti no 2015. gada decembrī pieejamajiem 31 novērojumiem, liecina, ka likme obligācijām ar trīs gadu atmaksas termiņu bija robežās no 2,2 % līdz 99,0 %, bet mediānas vērtība bija 17,6 %.
- (211) Kā liecina analizētie dati, laikā, kad tika piešķirts pasākums Nr. 5, uzņēmumu ar CCC+, D vai SD reitingu finansējuma izmaksas bija būtiski lielākas nekā izmaksas, kādas bija uzņēmumam *Ilva*, pateicoties valsts garantijai. Patiesi, par uzņēmumam *Ilva* piešķirto aizdevumu tika iekasēti procenti ar gada likmi 2,94 %, lai gan tirgus rādītāji liecina, ka tajā pašā laikā kopējās izmaksas bija daudz lielākas.
- (212) Tāpat kā pasākuma Nr. 3 gadījumā šī ticamības pārbaude pierāda, ka valsts aizdevums, kas definēts kā pasākums Nr. 5, piešķir ekonomisku priekšrocību uzņēmumam *Ilva*, ko tas nebūtu ieguvis ar tirgus nosacījumiem. Tā kā ir konstatēta ekonomiska priekšrocība, kas nebūtu pieejama ar tirgus nosacījumiem, ir jānoskaidro tās apmērs.
- (213) To pašu iemeslu dēļ, kas norādīti pasākuma Nr. 3 gadījumā, *mutatis mutandis* Komisija nolēma ņemt vērā arī 2008. gada Paziņojumu. Tāpēc Komisija noteica, ka, lai kvalificētu atbalsta elementu bez nodrošinājuma piešķirtajā aizdevumā, piemērota tirgus likme ir 10,06 %, kas aprēķināta kā bāzes likmes 0,06 %, kura atbilst *Euribor* vienam gadam 2015. gada 15. decembrī, un 1 000 bāzes punktu kredīta drošības rezerves summa.
- (214) Ar valsts aizdevumu, kas definēts kā pasākums Nr. 5, saistītās priekšrocības apmērs ir jāaprēķina kā starpība starp i) aizdevuma pamatsummas procentu likmi, kas aprēķināta tā, kā paskaidrots 213. apsvērumā, un ii) faktisko procentu likmi, kas ir jāmaksā uzņēmumam *Ilva* un kas tika aprēķināta un iekasēta laikā, kad summas kļuva pieejamas uzņēmumam *Ilva*.

5.2.5.3. Selektivitāte

- (215) Valsts aizdevums, kas definēts kā pasākums Nr. 5, ir *ad hoc* atbalsta pasākums, kas piešķirts vienam uzņēmumam: *Ilva*. Pēc būtības pasākums Nr. 5 ir selektīvs.

⁽⁸³⁾ <https://www.capitaliq.com>

5.2.5.4. Secinājums par pasākumu Nr. 5

- (216) Tā kā pasākums Nr. 5 atbilst visiem LESD 107. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, Komisija secina, ka tas ir valsts atbalsts, kura summu var noteikt, izmantojot 214. apsvērumā izklāstīto metodi.

5.3. Atbalsta nelikumība

- (217) Pasākumi Nr. 3 un Nr. 5 ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, kas tika īstenoti, iepriekš par to neinformējot Komisiju un tādējādi pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu. Pēc būtības šie pasākumi ir īstenoti nelikumīgi.

5.4. Atbalsta saderība ar iekšējo tirgu.

- (218) Valsts atbalsta aizliegums nav ne absolūts, ne beznosacījuma. Konkrēti, LESD 107. panta 2. un 3. punkts ir tiesiskais pamats, kas ļauj uzskatīt dažus atbalsta pasākumus par saderīgiem ar iekšējo tirgu. Tā kā Itālijas iestādes uzskata, ka pārbaudāmie pasākumi nav valsts atbalsts, tās nepamatoja šo pasākumu saderību.
- (219) Tāpēc Komisija pēc savas iniciatīvas vērtēs, vai uzņēmumam *Ilva* piešķirtos valsts atbalsta pasākumus, t. i., pasākumu Nr. 3 un Nr. 5, var uzskatīt par saderīgiem ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz jebkādu juridisko pamatu no minētajiem iespējamajiem.
- (220) Komisija konstatē, ka LESD 107. panta 2. punktā paredzētās atkāpes noteikti nav piemērojamas. No šā panta 3. punktā paredzētajām atkāpēm varētu izmantot tikai a) un c) apakšpunktā minēto. Proti, a) apakšpunktā ir noteikts, ka par saderīgu ar iekšējo tirgu var uzskatīt tikai tādu atbalstu, kas paredzēts, lai veicinātu ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs. Savukārt c) apakšpunktā ir noteikts, ka atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm, arī var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu.
- (221) Attiecībā uz LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu – uzņēmumiem, kas darbojas tērauda nozarē, piemēram, *Ilva*, nav tiesību saņemt reģionālu atbalstu saskaņā ar 9. punktu Pamatnostādnēs par reģionālo valsts atbalstu ⁽⁸⁴⁾. Tāpēc pārbaudāmo pasākumu gadījumā šo juridisko pamatojumu nevar izmantot.
- (222) Attiecībā uz LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu – Komisija neuzskata, ka būtu kāds regulējums vai pamatnostādnes par 107. panta 3. punkta piemērošanu, ko varētu izmantot pasākumu novērtējumā. Jo īpaši uzņēmumiem, kas darbojas tērauda nozarē, piemēram, *Ilva*, nav tiesību saņemt glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstu saskaņā ar 18. punktu Pamatnostādnēs par grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanu un pārstrukturēšanu ⁽⁸⁵⁾. Tā kā uzņēmums *Ilva* ir kvalificējams kā grūtībās nonācis uzņēmums saskaņā ar 20. punkta c) apakšpunktu Pamatnostādnēs par grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanu un pārstrukturēšanu, tam nav tiesību saņemt atbalstu vides jomā saskaņā ar 16. punktu Pamatnostādnēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai ⁽⁸⁶⁾.
- (223) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secina, ka valsts atbalsta pasākumi, kas tika piešķirti uzņēmumam *Ilva*, ir nesaderīgi ar iekšējo tirgu.

5.5. Ar iekšējo tirgu nesaderīga atbalsta atgūšana

- (224) Saskaņā ar LESD un Tiesas iedibināto judikatūru, ja Komisija konstatē, ka atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, tā ir kompetenta pieņemt lēmumu, ka attiecīgajai valstij šis atbalsts ir jāatceļ vai jāmaina ⁽⁸⁷⁾. Tiesa arī ir konsekventi lēmusi, ka dalībvalsts pienākums atcelt atbalstu, ko Komisija uzskata par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, ir noteikts tādēļ, lai atjaunotu iepriekšējo stāvokli ⁽⁸⁸⁾.
- (225) Šajā saistībā Tiesa ir noteikusi, ka šis mērķis ir sasniegts, ja saņēmējs ir atmaksājis nelikumīga atbalsta veidā piešķirtās summas, tādējādi zaudējot priekšrocību, kas tam bijusi pār konkurentiem tirgū, un ir atjaunots stāvoklis, kāds bija pirms atbalsta piešķiršanas ⁽⁸⁹⁾.

⁽⁸⁴⁾ OVC 209, 23.7.2013., 1. lpp.

⁽⁸⁵⁾ OVC 249, 31.7.2014., 1. lpp.

⁽⁸⁶⁾ Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam (OVC 200, 28.6.2014., 1. lpp.).

⁽⁸⁷⁾ Tiesas 1973. gada 12. jūlija spriedums Komisija/Vācija, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, 13. punkts;

⁽⁸⁸⁾ Tiesas 1994. gada 14. septembra spriedums Spānija/Komisija, apvienotās lietas C-278/92, C-279/92 un C-280/92, ECLI:EU:C:1973:87, 75. punkts.

⁽⁸⁹⁾ Tiesas 1999. gada 17. jūnija spriedums Beļģija/Komisija, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 64. un 65. punkts.

- (226) Saskaņā ar judikatūru Padomes Regulas (ES) 2015/1589 ⁽⁹⁰⁾ 16. panta 1. punktā ir noteikts šādi: “Kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja.”
- (227) Tādējādi, ņemot vērā to, ka pārbaudāmie pasākumi tika īstenoti, pārkāpjot Līguma 108. pantu, un ir uzskatāmi par nelikumīgu un nesaderīgu atbalstu, tie ir jāatgūst, lai atjaunotu stāvokli, kāds bija tirgū pirms šo pasākumu pieņemšanas. Atgūšanai ir jānotiek attiecībā uz laikposmu no brīža, kad atbalsta saņēmējs guva priekšrocību, proti, kad atbalsta saņēmējam kļuva pieejams atbalsts, līdz pilnīgai atgūšanai, un summas ir jāatgūst kopā ar procentiem līdz pilnīgai atgūšanai.
- (228) Pamatojoties uz 5.2.3. un 5.2.5. iedaļā izklāstīto novērtējumu, pasākuma Nr. 3 un Nr. 5 atbalsta elements ir jāatgūst šādi:
- a) pasākuma Nr. 3 gadījumā – starpība starp i) pamatsummas procentu likmi, kas aprēķināta tā, kā paskaidrots 190. apsvērumā, un ii) garantētā aizdevuma kopējām finanšu izmaksām, kas aprēķinātas kā banku noteiktās aizdevuma pamatsummas procentu likmes un valsts noteiktās garantijas prēmijas summa, kas aprēķināta un piemērota laikposmā, kurā uzņēmumam *Ilva* bija pieejamas šīs summas;
 - b) pasākuma Nr. 5 gadījumā – starpība starp i) aizdevuma pamatsummas procentu likmi, kas aprēķināta tā, kā paskaidrots 213. apsvērumā, un ii) faktisko procentu likmi, kas ir jāmaksā uzņēmumam *Ilva* un kas tika aprēķināta un iekasēta laikā, kad summas kļuva pieejamas uzņēmumam *Ilva*.
- (229) Saskaņā ar lojālas sadarbības principu, kas paredzēts LESD 4. panta 3. punktā, divos mēnešos no šā lēmuma paziņošanas datuma Itālijai ir jāpaziņo Komisijai precīza uzņēmumam *Ilva* piešķirtā atbalsta summa, ņemot vērā jo īpaši atbalstu aizdevumu veidā, faktisko maksājumu vai atmaksas datumus un visus citus attiecīgos Itālijas paziņotos apstākļus. Katrā gadījumā atgūstamajās summās ir jāiekļauj procenti, kas jāmaksā, kamēr notiek atgūšana.
- (230) Tajā pašā divu mēnešu termiņā Itālijai ir jāinformē Komisija par pasākumu Nr. 3 un Nr. 5 izraisīto turpmāko ekonomisko priekšrocību novēršanu. Šajā nolūkā Itālijai ir jānodrošina, ka attiecīgās kopējās finanšu izmaksas un procentu likmes atbilst vismaz attiecīgi 190. un 213. apsvērumā norādītajām tirgum atbilstošajām procentu likmēm. Jebkura summa, kas bija pieejama līdz procentu likmju korekcijai, aizvien būs ar iekšējo tirgu nesaderīgs atbalsts, un tas būs jāatgūst kopā ar procentiem, kas būs uzkrāti līdz pilnīgas atgūšanas datumam.

6. SECINĀJUMS

- (231) Komisija konstatē, ka Itālija ir nelikumīgi īstenojusi šā lēmuma 2.2.3. un 2.2.5. iedaļā minētos pasākumus Nr. 3 un Nr. 5, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu.
- (232) Komisija secina, ka pasākumu Nr. 3 un Nr. 5 atbalsta elements ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu un ir jāatgūst no atbalsta saņēmēja – uzņēmuma *Ilva* – kopā ar atgūšanas procentiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Šādi pasākumi, uz kuriem attiecas šis lēmums, nav valsts atbalsts Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē:

- a) kriminālprocesā pret uzņēmuma *Ilva* iepriekšējiem īpašniekiem konfiscēto aktīvu EUR 1,1 miljarda apmērā nodošana, īstenojot ar uzņēmumu *Ilva* noslēgto privāto izlīguma nolīgumu;
- b) 2014. gada 11. augusta Dekrētlukums Nr. 101/2013 un tā 12. panta 5. punkts par prioritāra prasījuma aizdevumiem, ko piemēroja privātam aizdevumam EUR 250 miljonu apmērā;
- c) izlīguma nolīgums par summu EUR 156 miljonu apmērā, kuru 2015. gada 5. martā noslēdza uzņēmumi *Fintecna* un *Ilva*, pamatojoties uz 2015. gada 4. marta Dekrētlukumu Nr. 1/2015.

⁽⁹⁰⁾ Padomes 2015. gada 13. jūlija Regula (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 248, 24.9.2015., 9. lpp.).

2. pants

Pārējie pasākumi, uz kuriem attiecas šis lēmums un kurus nelikumīgi īstenoja Itālija, pārkāpjot Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 3. punktu, ir ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts:

- a) valsts garantija aizdevumam EUR 400 miljonu apmērā, kas tika piešķirta uzņēmumam *Ilva* ar ministra 2015. gada 30. aprīļa dekrētu saskaņā ar Dekrētlikumu Nr. 1/2015;
- b) valsts aizdevums EUR 300 miljonu apmērā, kas tika piešķirts uzņēmumam *Ilva* ar ministra 2015. gada 15. decembra dekrētu saskaņā ar Dekrētlikumu Nr. 191/2015.

3. pants

1. Itālija atgūst no atbalsta saņēmēja nesaderīgo atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar šā lēmuma 2. pantā norādītajiem pasākumiem.

2. Atgūstamajās summās iekļauj procentus par laikposmu no dienas, kad minētās summas tika piešķirtas atbalsta saņēmējiem, līdz to faktiskai atgūšanai.

3. Procentus aprēķina pēc salikto procentu formulas saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 ⁽⁹¹⁾ V nodaļu un Komisijas Regulu (EK) Nr. 271/2008 ⁽⁹²⁾, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 794/2004.

(4) Divos mēnešos pēc šā lēmuma paziņošanas dienas Itālija koriģē visus maksājumus, kas nav veikti 2. pantā minēto pasākumu ietvaros, atbilstīgi šā lēmuma 190. un 213. apsvērumā izklāstītajiem tirgus noteikumiem.

4. pants

(1) Šā lēmuma 2. pantā minēto pasākumu ietvaros piešķirto atbalstu atgūst nekavējoties un efektīvi.

(2) Itālija nodrošina šā lēmuma izpildi četros mēnešos no tā paziņošanas dienas.

5. pants

(1) Divos mēnešos pēc šā lēmuma paziņošanas dienas Itālija iesniedz šādu informāciju:

- a) to pasākumu sīks apraksts, kas veikti un plānoti, lai izpildītu šo lēmumu;
- b) dokumenti, kas apliecina, ka saņēmējam ir pieprasīts atmaksāt atbalsta summu;
- c) dokumenti, kas apliecina, ka ir veiktas šā lēmuma 3. panta 4. punktā minētās korekcijas.

(2) Līdz 2. pantā minēto pasākumu ietvaros piešķirtā atbalsta atgūšanas beigām Itālija informē Komisiju par šā lēmuma izpildei noteikto valsts pasākumu īstenošanas gaitu. Pēc vienkārša Komisijas pieprasījuma Itālija nekavējoties iesniedz informāciju par pasākumiem, kuri ir veikti un plānoti, lai izpildītu šo lēmumu. Tā arī sniedz sīku informāciju par atbalsta summām un procentiem, kas jau ir atgūti no atbalsta saņēmēja.

⁽⁹¹⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai (OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁹²⁾ Komisijas 2008. gada 30. janvāra Regula (EK) Nr. 271/2008, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai (OV L 82, 25.3.2008., 1. lpp.).

6. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2017. gada 21. decembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Margrethe VESTAGER
